

Handelingen

17-18-19-20-21
- 22-23-24-25-26

VLAAMSE RAAD

1985-1986

Vergaderingen van juni 1986

BELANGENCONFLICT VOORSTEL VAN DECREET CCF OMBUDSMAN
BELANGENCONFLICT VOORSTEL VAN DECREET CCF TAALGEBRUIK
GEVOLGEN PINKSTERPLAN op BELEID VLAAMSE GEMEENSCHAP
HUISVUILPROBLEMATIEK VLAAMS-BRABANT
ERKENNING WESTHOEK ALS PRIORITAIR GEBIED ESF
TV-BIJDRAGE BETREFFENDE KERNENERGIE
WERKING EN FINANCIERING VZW VL-ANDERS
OPHEFFING BESCHERMING PLATEAU VAN KASTERT TE RIEMST
BRT-UITZENDINGEN EN BESPARINGSPLAN NATIONALE REGERING
TERBESCHIKKINGSTELLING KABINETSMEDEWERKERS DOOR PARTICULIERE
INSTELLINGEN
MEDIARAAD
MIDDELENBEGROTING 1986
UITGAVENBEGROTING 1986
PROBLEMATIEK STORT BOCKX TE BEERSE
STOPZETTING SUBSIDIERING VZW ALFABETISERING VLAANDEREN
COMMISSIE VAN ONDERZOEK OPERA VOOR VLAANDEREN
WERKINGSBEGROTING RAAD
BEGROTINGSTABELLEN

Inhoud

Nr. 17 **Donderdag 5 juni 1986**

Berichten van verhindering, blz. 459

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 459

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 459

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 459

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 460

Moties

Indiening, blz. 460

Verslagen

Indiening, blz. 460

Arrest van het Arbitragehof

Indiening, blz. 460

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 460

Motie voorgesteld door de heren G. Verhaegen, J. Van Elewycyk, A. Denys en H. Schiltz betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Conseil de la Communauté française ingediend voorstel van decreet „visant à créer un ombudsman médiateur pour la protection des droits et de la défense des intérêts légitimes des habitants francophones de la région flamande, plus spécialement dans la périphérie bruxelloise et dans les communes de la frontière linguistique”, Stuk CCF 27 (1985-1986) - N° 1 - 146 (1985-1986) - Nr. 1

Bespreking, blz. 460

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 461

Motie voorgesteld door de heren G. Verhaegen, J. Van Elewycyk, A. Denys en H. Schiltz betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Conseil de la Communauté française ingediend voorstel van decreet „régulant l'emploi des langues pour les mandataires publics dans la région de langue française et portant application du Pacte international relatif aux droits civils et politiques fait à New York en ce qui concerne la protection contre toute discrimination linguistique à l'égard de la langue française, de sa diffusion, de son usage notamment par rapport à la liberté de choix du corps électoral et assurant aux minorités culturelles francophones la protection des droits culturels et linguistiques garantis par la convention”, Stuk CCF 41 (1985-1986) - N° 1 - 147 (1985-1986) - Nr. 1

Bespreking, blz. 462

Hoofdelijke stemming, blz. 463

Motie van orde

Agenda, blz. 463

Sprekers : de heer J. Van Elewycyk, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 464

Nr. 18 **Maandag 16 juni 1986**

Berichten van verhindering, blz. 465

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 465

Verslagen

Indiening, blz. 465

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 465

Rouwhulde, blz. 465

Voorstel van resolutie van de heer N. De Batselier c.s. betreffende de gevolgen van het Pinksterplan van de Regering-Martens VI op het beleid van de Vlaamse Gemeenschap - 143 (1985-1986) - Nr. 1

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de procedure gevolgd door de centrale Regering bij de opstelling van het zogenaamde Pinksterplan en de gevolgen van de door de centrale Regering hierbij genomen beslissingen voor de financiële toekomst van de Vlaamse Gemeenschap en voor de begroting 1986 en volgende

Bespreking, blz. 466

Sprekers : de heren N. De Batselier, H. Schiltz, Minister G. Geens, de heren J. Van Elewycyk, E. Gryp, A. Denys, G. Verhaegen

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer P. Peeters tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de dreigende en onaanvaardbare plannen tot vestiging van een centraal stort voor het huisvuil van alle gemeenten van Vlaams-Brabant in het bos van Aa te Zemst en over de dringende noodzaak een definitieve en voor het leefmilieu aanvaardbare oplossing uit te werken voor het huisvuilprobleem in Vlaams-Brabant, blz. 479

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer M. Decoster tot de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, over de erkenning van de Westhoek als prioritair gebied in het kader van de tewerkstellingsinitiatieven van het Europees Sociaal Fonds, blz. 479

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de TV-bijdrage betreffende kernenergie in de Terloops-uitzending op 17 mei jongstleden, blz. 480

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werking en financiering van de VZW VI-Anders, blz. 481

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eventuele opheffing van de bescherming van het plateau van Kastert te Riemst, blz. 481

Vraag van de heer F. Vandenbroucke tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de auspiciën van de Vlaamse Executieve aan een non-profit beurs georganiseerd door de VZW VI-Anders en de implicaties hiervan, blz. 482

Vraag van de heer J. Van Elewycyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-uitzendingen en het besparingsplan van de Regering, blz. 482

Vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid? en de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over kabinetsmedewerkers op willige basis ter beschikking gesteld door particuliere instellingen, blz. 483

Vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over mogelijke steun aan de beurs VI-Anders, blz. 484

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer J. Van Elewycyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de Mediaraad, blz. 485

Regeling van de werkzaamheden, blz. 485

Nr. 19 **Dinsdag 17 juni 1986**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 487

Motie van orde

Agenda, blz. 487

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986 - 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata) - 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67,9)
Interpellatie van de heer J. Sleenckx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de problemen rond het stort Bockx te Beerse (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu)

Interpellatie van de heer V. Van Eetvelt tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het stopzetten van de subsidiëring van de VZW Alfabetisering Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie cultuur)

Algemene bespreking, blz. 487
Sprekers : Minister L. Waltniel, de heer F. Vermeiren, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 494

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 495
Sprekers : de heren J. Dupré, J. Van Elewycq, H. Schiltz

Regeling van de werkzaamheden, blz. 507

Nr. 20 **Dinsdag 17 juni 1986**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 509

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)

- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 509

Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw M. Van Puymbroeck, de heer P. Tant, Minister L. Waltniel, de heren J. Van Elewycq, H. Schiltz

Leefmilieu, blz. 523

Toegevoegde interpellatie van de heer J. Sleenckx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de problemen rond het stort Bockx te Beerse

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, verslaggever, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 526

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking, (Voortzetting)

Leefmilieu (Voortzetting), blz. 527

Toegevoegde interpellatie van de heer J. Sleenckx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de problemen rond het stort Bockx te Beerse

Sprekers : de heren J. Bosmans, M. Capoen, E. Gryp, mevrouw O. Lefeber, de heren F. Vermeiren, O. Meyntjens, W. Van Durme, A. Geens, J. Sleenckx, Minister J. Lenssens

Binnenlandse aangelegenheden, blz. 548

Sprekers : de heren A. Vangronsveld, verslaggever, G. Temmerman, G. Cardoen, J. Desseyn, J. Bosmans, H. De Loor, E. Vankensbilck, Minister J. Pedé

Stadsvernieuwing, blz. 564

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Roo, W. Van Durme, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer O. Meyntjens, Minister J. Pedé

Regeling van de werkzaamheden, blz. 575

Nr. 21

Woensdag 18 juni 1986
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 577

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ruimtelijke Ordening
Natuurbehoud en Groenvoorziening
Landinrichting en Waterbeheersing, blz. 577

Sprekers : de heren V. Van Eetvelt, verslaggever, J. Leclercq, J. De Seranno, J. Sauwens, M. Van houtte, mevrouwen M. Vogels, T. Merckx-Van Goye

Regeling van de werkzaamheden, blz. 598

Nr. 22

Woensdag 18 juni 1986
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 599

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 7 (1985-1986) - Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
- 6 (1985-1986) - Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
- 8 (1985-1986) - Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ruimtelijke Ordening
Natuurbehoud en Groenvoorziening
Landinrichting en Waterbeheersing (Voortzetting), blz. 599

Sprekers : Minister J. Pedé, Minister J. Lenssens, Minister P. Deprez

Motie van Orde

Stand van zaken, blz. 607
Spreker : de heer H. Schiltz

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Tewerkstelling en Energie, blz. 608
Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Motie van Orde

Stand van Zaken, blz. 609
Sprekers : de heer H. Schiltz, Minister G. Geens, de heer J. Van Elewycck

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Tewerkstelling en Energie (Voortzetting), blz. 611
Sprekers : de heren N. De Batselier, W. Cortois, W. Desaeyere, M. Didden, mevrouw M. Vogels, de heren F. Vandebroucke, J. Laverge, E. Van Rompuy, A. Geens, mevrouw L. Detiege

Motie van Orde

Stand van zaken, blz. 629
Spreker : de heer J. Van Elewycck

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)

— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Tewerkstelling en Energie (Voortzetting), blz. 629
Sprekers : Minister G. Geens, de heren N. De Batselier, A. Denys

Huisvesting, blz. 634

Sprekers : de heren H. De Loor, C. Marchand (verslaggever), W. Taelman, O. Meyntjens, W. Van Durme, J. Van Elewycck, J. De Seranno, J.-P. Pillaert, Minister P. Akkermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 651

Nr. 23 **Donderdag 19 juni 1986**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 653

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn, Gezondheid, blz. 653

Sprekers : mevrouw C. Boeraeve-Derycke, verslaggever, de heren M. Vandenhove, A. Diegenant, L. Vanhorenbeek, mevrouw M. Van Puymbroeck, de heren L. Dhoore, P. De Weirdt, mevrouwen C. Smitt, N. Maes, M. Vogels en de heer L. Hancké

Regeling van de werkzaamheden, blz. 673

Nr. 24 **Donderdag 19 juni 1986**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 675

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid (Voortzetting), blz. 675

*Sprekers : de heren R. Vannieuwenhuyze, J. Valkeniers, E. De Groot, Minister R. Steyaert, Minister J. Lenssens, de heer L. Hancké

Onderwijs en Vorming, blz. 695

Sprekers : de heren F. Piot, verslaggever, A. Laridon, C. Moors, H. Coveliers, E. Vandersmissen, mevrouw M. Van Puymbroeck, de heer P. Breyne, mevrouw N. Maes, de heer A. Diegenant, Minister T. Kelchtermans

Buitenlandse en Externe Aangelegenheden, blz. 716

Sprekers : de heren L. Lenaerts, namens de heer A. Steverlyncx, verslaggever, E. Derycke, M. Decoster, F. Baert, H. Suykerbuyk, Minister P. Deprez

Regeling van de werkzaamheden, blz. 730

Nr. 25 **Vrijdag 20 juni 1986**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 731

Voorstel van decreet

Intrekking, blz. 73 1

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, Media, Sport, blz. 731

Toegevoegde interpellatie van de heer V. Van Eetvelt tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het stopzetten van de subsidiëring van de VZW Alfabetisering Vlaanderen

Sprekers : de heren F. Bosmans, verslaggever, W. Seeuws, M. Desutter, A. De Beul, mevrouwen A. Neyts-Uytbroeck, M. Van Puymbroeck, de heren M. Galle, P. Breyne, mevrouw N. Maes

Regeling van de werkzaamheden, blz. 754

Nr. 26 **Vrijdag 20 juni 1986**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 755

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur (Voortzetting), blz. 755

Toegevoegde interpellatie van de heer V. Van Eetvelt tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het stopzetten van de subsidiëring van de VZW Alfabetisering Vlaanderen

Sprekers : de heren J. Vandermarliere, J. Van Elewycck, W. Van Durme, J. Devolder, G. Moens, W. Luyten, L. Hancké

Media, blz. 765

Sprekers : de heren J. Bosmans, verslaggever, H. Van Rompaey, L. Van den Bossche, H. Coveliërs, J. Van Elewycck, W. Van Durme

Sport, blz. 774

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, verslaggever, M. Colla, F. Van Steenkiste, A. Diegenant, O. Van den Broeck, P. De Weirdt, V. Van Eetvelt, mevrouwen N. Maes, M. Van Puymbroeck, Minister P. Dewael, de heren J. Van Elewycck, W. Luyten

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 7 (1985-1986) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 796

Hoofdelijke stemming, blz. 796

Sprekers : de heren H. Schiltz, G. Verhaegen

Ontwerp van decreet houdende de begro-

ting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986

— 6 (1985-1986) — Nr. 1 (Algemene toelichting + Errata)
— 8 (1985-1986) — Nrs. 1 (+ Addendum en Bijlagen + Errata) tot 10

Artikelsgewijze bespreking, blz. 798

Sprekers : de heer J. Van Elewycck, Minister L. Waltiel, de heren H. Schiltz, H. Suykerbuyk, P. Tant, H. Coveliërs

Hoofdelijke stemming, blz. 821

Sprekers : de heren J. Van Elewycck, H. Schiltz, A. Denys

Commissie van Onderzoek over de Opera voor Vlaanderen

Benoeming van de leden, blz. 824

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 824

Spreker : mevrouw C. Smitt, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 825

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 827

VOORZITTER : de heer F. Grootjans

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. De Bremaeker, L. Hancké, O. Lefebber, H. Suykerbuyk, P. Van Der Niepen ; gezondheidsredenen.

J. Bascour, E. Beysen, J. Chabert, T. Declercq, P. De Keersmaeker, A. Steverlynck, L. Tindemans, M. Van Puymbroeck ; buitenslands.

F. Ghesquièrre, G. Moens, G. Mommerency, G. Sprockeels, K. Van Miert ; ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer V. Anciaux C.S. betreffende het verbod chemische wapens op Vlaams grondgebied op te slaan

— 149 (19851986) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer F. Vermeiren namens de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 7 (19851986) — Nr. 2.
- door de heer F. Vermeiren namens de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986
— 8 (19851986) — Nr. 7 + Bijlagen.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, G. Cardoen,

N. De Batselier, A. De Beul, C. De Clercq, E. Derycke, J. Devolder, P. De Weirdt, M. Didden, J. Gabriels, A. Laridon, mevrouw O. Lefebber, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren J. Pepermans, F. Piot, J. Sauvens, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, L. Van den Bossche, L. Vanhorenbeek, W. Van Durme, K. Van Miert, L. Vanvelthoven, mevrouw M. Vogels

ROUWHULDE

De Voorzitter : Dames en heren, in toepassing van artikel 34 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad werd mij het verzoek bij ordemotie overgemaakt vanwege de heer Van Durme om één minuut stilte in acht te nemen bij aanvang van onze vergadering, dit ter nagedachtenis van de honderden doden die nu tien jaar geleden in het Zuidafrikaanse Soweto vielen en uit solidariteit met de zwarte bevolking en alle democratische krachten die gebukt gaan onder de gevolgen van de noodtoestand die door het Zuidafrikaanse Apartheidsregime werd aangekondigd.

Dames en heren, het spreekt haast vanzelf dat alle leden van deze Raad de dood betreuren van mensen die waar ook ter wereld het slachtoffer zijn geworden van geweld in het algemeen en van politiek geweld in het bijzonder.

Die vanzelfsprekendheid heeft mee-

Voorzitter

gebracht dat de Raad zelden of nooit de behoefte heeft gevoeld zijn afkeer enerzijds en zijn medeleven anderzijds nadrukkelijk te verwoorden.

Ook heeft de Raad aangevoeld dat het niet zo eenvoudig is — eenmaal een voorgaande in het leven geroepen — een keuze te maken tussen de tragische gebeurtenissen, die zich trouwens de laatste tijd steeds veelvuldiger voordoen.

Het kan niet zijn dat voortaan de Raad voortdurend verzocht wordt een initiatief te nemen als datgene wat ons vandaag wordt voorgesteld. Ik hoop dat de Raad het daarmee eens kan zijn.

Mag ik u dan nu vragen één minuut stilte in acht te nemen. **(De Raad neemt met uitzondering van de heer Dillen één minuut stilte in acht)**

De Voorzitter : De heer Dillen heeft het woord.

De heer K. Dillen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, eerbied voor de slachtoffers van geweld siert de mens, om het even welke zaak die slachtoffers voorstonden. Wanneer echter, door een eenzijdigheidskeuze, niet meer de menselijkheid spreekt doch wel de politieke demagogie en politieke nummertjes worden opgevoerd dan staat men vóór een politiek hypocriete eenzijdigheidsverontwaardiging. Waarom moet dit nu en vandaag één keer gebeuren ? Waarom denken wij niet aan de slachtoffers in Sri Lanka waar thans tientallen mensen in volle geweld vallen ? Waarom denken wij niet aan de slachtoffers van de Cubaanse bezetting van Angola en aan de tienduizenden doden in Hongarije dertig jaar geleden ? Zo zou ik eindeloos kunnen verdergaan.

Ik zou aan de heer Van Durme willen vragen of hij ook eens wil denken aan de terechtstelling van dokter Borms veertig jaar geleden. Hij heeft die tijd goed gekend, want enkele jaren later stonden wij in dezelfde nationalistische jeugdbeweging en droegen wij hetzelfde nationalistische uniform.

De Voorzitter : De heer Schiltz heeft

het woord.

De heer H. Schiltz : Mijnheer de Voorzitter, onze fractie is het volkomen eens met wat u voorafgaandelijk aan dit moment van ingetogenheid hebt gezegd.

Ik betreur dat een lid van de Agalev-fractie gemeend heeft een schampere opmerking in onze richting te moeten maken. Het was onze bedoeling voorafgaandelijk te zeggen dat wij het initiatief ruimer wilden stellen dan de initiatiefnemers hebben gedaan, betreurende dat zij bij een andere gelegenheid niet van dezelfde bezorgdheid voor algemeen menselijkheid hebben getuigd onder meer wanneer zij tegen amnestie-initiatieven hebben gestemd. **(Applaus bij de VU en bij sommige leden van de CVP)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer N. De Batselie c.s. betreffende de gevolgen van het Pinksterplan van de Regering-Martens VI op het beleid van de Vlaamse Gemeenschap — 143 (1985-1986) — Nr. 1

INTERPELLATI (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de procedure gevolgd door de centrale Regering bij de opstelling van het zogenaamde Pinksterplan en de gevolgen van de door de centrale Regering hierbij genomen beslissingen voor de financiële toekomst van de Vlaamse Gemeenschap en voor de begroting 1986 en volgende

Bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heer De Batselier c.s. betreffende de gevolgen van het Pinksterplan van de Regering-Martens VI op het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en de daaraan toegevoegde interpellatie van de heer

H. Schiltz tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de procedure gevolgd door de centrale Regering bij de opstelling van het zogenaamde Pinksterplan en de gevolgen van de door de centrale Regering hierbij genomen beslissingen voor de financiële toekomst van de Vlaamse Gemeenschap en voor de begroting 1986 en volgende.

Het voorstel van resolutie luidt als volgt :

Telkenmale wordt bij de bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap door verscheidene leden van diverse fracties van de Vlaamse Raad geprotesteerd tegen het financiële keurslijf waarbinnen de nationale Regering de Gemeenschappen en Gewesten duwt. Ondanks de voornemens en beloften in 1980 is er geen opmerkelijke toename van de gerisicoreerde belastingen en heffingen, terwijl de dotaties jaarlijks slechts aangroeien volgens het minimum bepaald in de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Tijdens de voorbije dagen werd het toekomstperspectief voor de Gewesten en Gemeenschappen echter nog minder gunstig. Met het Sint-Annplan van 23 mei jongstleden onttrekt de Regering-Martens VI de Gemeenschappen en Gewesten vanaf 1987 zelfs de, wettelijk nog steeds voorgeschreven, jaarlijkse, minimale aangroei van de dotaties. De regering-Martens VI boort alle hoop op een gunstige afwikkeling van het dossier van de lasten van het verleden met betrekking tot de sociale huisvesting in de grond. Op een aantal terreinen worden op nationaal vlak financieeringsmechanismen gewijzigd of beleidsbeslissingen getroffen die rechtstreeks ingrijpen in de bevoegdheden van de Gemeenschappen of Gewesten en zeker het beleid ervan op middellange termijn zullen beïnvloeden.

Een korte opsomming van een aantal maatregelen uit het spaarplan kan dit alleen maar ondersteunen :

— vanaf 1987 zal de evolutie van de dotaties gekoppeld worden aan de evolutie van de lopende staatsuitga-

Voorzitter

ven met uitzondering van de uitgaven betreffende de openbare schuld : een besparing op nationaal vlak van 6.595,7 miljoen frank ;

— uitvoering van het akkoord met de Gewesten over de verdeling van de lasten van het verleden met betrekking tot huisvesting op basis van de wet van 5 maart 1984 ;

— concrete maatregelen in de nationale sectoren worden vermeld zonder zelfs advies van de Gewesten ;

— de recuperatie van de schuldvoordringen van de Regie der Gebouwen bij de Gewesten en de Gemeenschappen ;

— de uitgaven voor wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling worden beperkt en ten dele vervangen door fiscale stimuli — althans met betrekking tot het Fonds voor Industriële Vernieuwing (FIV) (4e functie). Volgens bijlage 1 van het spaarplan zal dit gebeuren in overleg met de Gewesten. Hier kan echter niet ontkend worden dat de Regering door het herzien van het financieringsmechanisme (subsidies versus fiscale aftrekken) ook de inhoud van het beleid naar zich toe trekt ;

— een gelij kaardig fenomeen speelt zich ook af ten aanzien van de wetten op de economische expansie, waar de hulp vastgesteld bij de wet van 17 juli 1959 en de toelagen voor de ontwikkelingszones vastgesteld bij de wet van 30 december 1970 worden gehalveerd. Ook hier stelt de Regering liever de vermindering van het tarief van de vennootschapsbelasting en een wetsontwerp tot stimulering van het risicodragend kapitaal en de industriële investeringen voorop. Ook hier brengt het herzien van het financieringsmechanisme een „nationalisering” van het beleid met zich mee ;

— het spaarplan van 23 mei 1986 voorziet ook in de rationalisering van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn (NWK) in afwachting van de overdracht naar de Gemeenschappen ;

— het beleid inzake de opslorplingsprogramma's voor werkloosheid wordt fundamenteel gewijzigd zonder

de Gewesten, terwijl dit in de geest van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort ;

— de invoering van een tussenkomst van 5 ten honderd in de loonkosten van DAC-ers ten laste van de Gemeenschappen voor de projecten die onder hun bevoegdheid ressorteren ;

— de afbouw van ziekenhuisbedden, waarbij we toch niet mogen vergeten dat de uitvoering van de programmering een Gewestbevoegdheid is ;

— ten slotte omvat ook het plan ter bevordering van de tewerkstelling van jongeren een aantal ingrepen in de beroepsopleiding en de arbeidsbemiddeling. Ook al staat in bijlage II dat met de Gemeenschappen overleg zal worden gepleegd om te komen tot een programma-akkoord, vragen we ons af welke bewegingsruimte hier voor de Gemeenschappen zal bestaan. Concreet worden in dat plan echter punten aangehaald die tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoren.

Het is duidelijk dat een aantal van deze beslissingen ingrijpen in het regionaliseringsproces dat sinds 1980 aan de gang is. Het is des te meer tegen de borst stuitend indien de Regering een aantal van deze beslissingen bij volmacht ten uitvoer legt. Hier had zeker voorafgaand overleg met de verschillende Gewesten en Gemeenschappen noodzakelijk geweest. Dit overleg is nu immers binnen de strikte lijnen van het saneringsplan alleen nog zeer oppervlakkig en voor de schijn mogelijk en kan alleen partijen behoeden voor het lijden van gezichtsverlies. Hiertegen kan alleen nog geprotesteerd worden.

Maar de beslissingen in het kader van het saneringsplan dwingen de Gemeenschappen ook tot een aantal beleidsaanpassingen, en dit zowel in het kader van de inkrimping van de beschikbare financiële middelen als op het vlak van de inhoudelijke afbakening van het te voeren beleid.

Gezien de beperking van de dotaties slechts vanaf 1987 ingaat, zou men de noodzakelijke keuzen die zich opdrin-

gen nog kunnen uitstellen.

Uit de bovenstaande lijst blijkt echter dat de beperking van de dotaties slechts één van de vele nationale bemoeiingen met het beleid van de Gemeenschap vormt. Daarom dringt zich dan ook zo snel mogelijk een aanpassing op van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en als gevolg hiervan dus ook van haar begroting 1986.

De bespreking is geopend.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, collega's, sinds Martens V, stelt elke neutrale waarnemer vast dat de grote „federalist” Martens gaandeweg heeft plaatsgemaakt voor de „unitarist” Martens, ook al doet hij dat onder de bedekte naam van zogezegd unionistisch federalist te zijn.

Deze evolutie laat zich op twee vlakken merken : enerzijds vindt sinds 1981 een systematische roofofbouw plaats op de bevoegdheden van de deelgebieden waarin de Executieven verantwoordelijkheid dragen en anderzijds worden de financiële middelen systematisch afgebouwd.

Het Pinksterplan cumuleert beide ondeugden en valt niet alleen de sociale, maar nu ook de staatkundige verworvenheden aan. Het is misschien goed er even aan te herinneren dat dit blijkbaar kadert in een algemene tendens die wij nu al enige tijd meemaken. Op een aantal terreinen heeft de nationale overheid de bevoegdheden van de Gewesten reeds uitgehold.

— De heer Marc Olivier, Eerste-Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Denken we maar aan het buitenlandse beleid van de regio's, aan de fameuze nota Tindemans van mei 1983, aan het wetsontwerp over de intercommunales dat nu in bespreking is met Minister Nothomb, denken we maar aan de gemeentepolitie, aan de voorstellen van Minister Hansenne inzake werkgelegenheid, aan het Participatiefonds voor de KMO's, aan de reconversiezones, enzovoort. Ook dient rekening te worden gehouden met het

De Batselier

steeds engere financiële keurslijf waarin de Gewesten en Gemeenschappen worden gedrongen, wat naar een regelrechte afbouw leidt.

De gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet in de financiering van de deelgebieden in vijf sleutels :

1. de eigen niet-fiscale middelen ;
2. de dotaties ;
3. de *ristorno's* ;
4. een eigen fiscaliteit ;
5. leningen.

Waar deze bepalingen in 1980 nog een beloftevol perspectief inhielden voor de deelgebieden, worden we nu jaarlijks geconfronteerd met het gejammer van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting bij het indienen van de middelenbegroting.

Ook Minister Waltniel heeft dit in zijn verslag nog duidelijk gesteld. Ik citeer : „Het is evident dat, via de beperking van de middelen voor de uitoefening van hun bevoegdheden de Gewesten en Gemeenschappen een meer dan gewone bijdrage hebben geleverd tot de sanering van de openbare financiën”. Dit lijkt mij vanzelfsprekend genoeg en in alle duidelijkheid gesteld zodanig dat ik daarover geen lange inleiding moet doen.

Als wij de evolutie en de structuur van de middelen bekijken mogen wij ook niet vergeten dat het diezelfde Regering-Martens V is die, in de eerste volmachtentrein, met het koninklijk besluit nr. 2 van 15 februari 1982, de meerwaardebelasting, bedoeld in artikel 67, 7°, c van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen waarvan de opbrengst volgens artikel 15 van de wet van 9 augustus 1980 toegewezen werd aan de Gewesten om de vergoedingen te betalen van planschade, ophief. Ook dat betekent vandaag wellicht een miljardenzaak.

Het is typerend hoe Martens V en VI de Gewesten laat opdraaien voor een populaire belastingvermindering op dat ogenblik waarvoor hij van sommigen toen alle lof kreeg. Het werd in realiteit een cadeaubedeling op kosten van een ander politiek niveau, na-

melijk de Gewesten.

Wanneer men de structuur analyseert — en dat zal vanaf morgen meer in detail gebeuren in de algemene bespreking van de begroting 1986 — van de middelen dan is het overduidelijk dat de afhankelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap van de financiële middelen die door de centrale overheid ter beschikking worden gesteld, vandaag gebruikt wordt als een chantagemiddel.

De aangroei van middelen sinds 1982 laat zich vooral verklaren door aanvullende dotaties uit de wet van 5 maart 1984. Dit is echter geen echte aangroei van middelen omdat zou kunnen worden gesteld dat het een uitstel is van betaling welke gekregen werd. Deze middelen kunnen dus niet beschouwd worden als echte bijkomende financiële middelen voor het dekken van nieuwe uitgaven en behoeften. Men heeft ook bijkomende dotaties die vooral verband houden met de gedeeltelijke regionalisering van nieuwe activiteiten. Laten wij maar denken aan de IWONL. Er kan ook worden gezegd dat de *ristorno's* sinds 1981 gegroeid zijn, en dat is juist, maar hier dient een onderscheid te worden gemaakt tussen twee soorten *ristorno's*.

Bij de beoordeling van het totaalbedrag van de *ristorno's* dient immers een onderscheid gemaakt te worden tussen :

- a. de *ristorno*-bedragen toegekend ingevolge de toepassing van het wettelijk minimum in 1982 en sindsdien verworven ;
- b. de *ristorno*-bedragen toegekend voor de financiering van de overheveling van het personeel, het bijstandsscenario voor de lasten uit het verleden en de overheveling van bepaalde bevoegdheden.

Als men hieraan een onderscheid maakt ziet men zeer duidelijk dat het eerste gedeelte niet juist is.

Mijnheer de Minister, ik kom nu tot het Pinksterplan zelf.

In mijn resolutie heb ik reeds een opsomming gegeven van de maatregelen van het Pinksterplan, waarbij eens

te meer wordt ingegrepen in de financieringsmechanismen voor Gewesten en Gemeenschappen én in de bevoegdheden. Ik kom tot enkele punten die voor de bevoegdheid van de Raad een rol spelen.

Een eerste direct raakpunt is de wijziging van het dotatiesysteem.

De geplande wijziging is in strijd met de artikelen 3 en 4 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De nationale Regering kan deze gewone wet uiteraard met een andere gewone wet wijzigen en dan is alles wettelijk in orde.

Probeerde ze dit te doen via volmachtenbesluiten, dan is ze in strijd met de door de heer Nothomb en Verhofstadt afgelegde verklaringen in de Bijzondere Kamercommissie rond de volmachten. De vraag is of wij als Vlaamse meerderheid ook in het centrale Parlement bij gewone wet zullen toelaten dat deze middelen worden ingekrompen. Een duidelijke uitspraak van deze Vlaamse Raad kan enorm richtinggevend zijn voor de Vlaamse Parlementsleden die morgen in het centrale Parlement hun mening moeten uiten.

Ik stel voor vanaf vandaag zeer duidelijk neen. te zeggen door te stellen dat met een vermindering op de dotaties vanaf 1987 waarvan de opbrengst op ongeveer 6,5 miljard frank wordt geschat voor de nationale overheid voor de Vlaamse Raad onaanvaardbaar is. Indien wij dit echter herrekenen is dit meer dan 6,5 miljard frank omdat het afhankelijk is van de hypothese die men gebruikt, bijvoorbeeld, inzake inflatie. Het zal in 1987 iets meer dan 7 miljard frank zijn. Dit betekent dat de Vlaamse Gemeenschap ongeveer 4,2 miljard frank minder zal krijgen, zelfs bij een beperkte inflatie van 1 procent.

De vraag rijst of wij als Vlamingen het eens moeten zijn met een inlevering van 4,2 miljard frank.

Zo kom ik tot de nationale sectoren. Artikel 6, § 1, VI, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 stelt dat „voor de sectoren waar een nationaal sectorieel beleid erkend is, iedere re-

De Batselier

gel vastgesteld en iedere beslissing genomen wordt door de nationale overheid, op advies van de Executieve. Zonder enig advies heeft men in het nationale Parlement nu die beslissing genomen. Wat blijft er na die beslissing, na het aanpassen van de enveloppes van de nationale sectoren voor de Vlaamse Gemeenschap nog over om te overleggen ?

Zo kom ik tot het wetenschappelijk onderzoek.

De uitgaven voor wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling worden beperkt en ten dele vervangen door fiscale stimuli — althans met betrekking tot het Fonds voor Industriële Vernieuwing (FIV), 4de functie. Volgens bijlage 1 van het Pinksterplan zal dit gebeuren in overleg met de Gewesten. Waarom nu reeds de beslissing nemen en pas achteraf overleggen ?

Mijnheer de Minister, deze procedure staat haaks op de staatshervorming van 1980.

Ook wat de economische expansie betreft wordt het beleid gehernationaliseerd. Hoelang gaan de Gewesten nog als meelopers dienst doen inzake de plaatsing van werklozen ? Zelfs bij de afbouw van ziekenhuisbedden was duidelijk geen overleg nodig. Wat de tewerkstelling van jongeren betreft zou er overleg worden gepleegd voor de beroepsopleiding en de arbeidsbemiddeling. Maar als de beslissingen al genomen zijn. Wat heeft overleg dan nog voor zin ?

Ik kom zo tot de rol van dit overleg. Dit soort overleg met de Gewesten en de Gemeenschappen na de goedkeuring van het Sint-Annaplan waaraan u, mijnheer de Minister, morgen zult deelnemen en dat ook reeds heeft plaats gehad op 3 juni, — morgen wordt echter de definitieve plooi gelegd — is, naar de mening van de SP-fractie, het louter aanhoren van het diktat van de centrale Regering. Het vertoont veel gelijkenis met wat nu gebeurt ten aanzien van het sociaal overleg. Bij Martens VI betekent overleg blijkbaar enkel dat men komma's kan wijzigen, maar dat de inhoud

fundamenteel onveranderd blijft.

Dit soort overleg is de negatie van de bedoelingen van de staatshervorming van 1980. In 1980 waren gelijkwaardige partners voorzien. Het centrale niveau en het regionale niveau zijn gelijkwaardige niveaus, het mogen geen ongelijkwaardige partners zijn waar de ene dicteert dat de andere maar moet slikken. Daarom verzetten wij ons er tegen dat hier nu een overlegprocedure op gang wordt gebracht, terwijl alle beslissingen reeds lang zijn gevallen. Voor ons betekent overleg dat dit kan gebeuren in alle vrijheid, zonder bezwarende hypotheken.

Ook het in de wet van 9 augustus 1980 voorziene jaarlijks overleg over de ristöno-bedragen werd door de centrale Regering al totaal uitgehold. Het zijn allemaal bewijzen dat het soort federalisme dat wij hier kennen in feite weinig unionistisch is. De centrale Regering prevaleert en heeft het hier voor het zeggen. Nog steeds waait de Jacobijnse centralistische geest door onze instellingen. Dringend moet deze hoogst bedenkelijke mentaliteit veranderen.

Het overleg is daarvan een merkwaardig voorbeeld.

Het overleg dat de nationale Regering organiseert is louter formalistisch en van elke inhoud ontbloot.

De Gemeenschappen en Gewesten kunnen enkel nog akte nemen.

Moet er nog worden aan herinnerd dat een aantal beloften werden afgelegd ? meer bepaald inzake de ristöno's stelde men toentertijd dat men voor de volgende vijfjaar, na 1980, op hetzelfde niveau zou komen te staan van de dotaties. Deze beloften werden in 1980 gedaan en toen door de Vlamingen aanvaard, omdat zij het als een compensatie voor het dotatiesysteem beschouwden en omdat zij meenden dat deze ristöno's de voor Vlaanderen nadelige verdeelsleutels dan zouden compenseren. Men wou dus van uit Vlaanderen dat binnen de vijf jaar het niveau van dotaties en ristöno's gelijk zouden zijn. Vandaag wil de Regering dit wellicht doen met deze oplossing ; men neemt echter niet de

uitbreidende weg, maar de beperking weg. Men zal wellicht de dotaties verminderen tot zij gelijk zijn aan de ristöno's. Bijgevolg haalt men de gelijkheid bij nul. Ik meen inderdaad dat men bij nul reeds de gelijkheid heeft behaald en in overeenstemming is met de wet. Maar alle gekheid wegge laten, dit is zeer ernstig voor de politieke democratie. Opnieuw worden belangrijke beloften weggeveegd.

Namens mijn fractie, vraag ik dat wij, als Vlaamse Raad, als waardig Parlement, sterk zouden reageren tegen deze aanslag op de regionalisering.

Bij de bespreking van de vorige begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap — en wellicht zullen wij dit morgen ook opnieuw meemaken — was het zo dat door verscheidene leden van alle fracties van de Vlaamse Raad geprotesteerd werd tegen het financiële keurslijf dat de nationale Regering de Gemeenschappen en de Gewesten opdringt. Thans worden de toekomstperspectieven voor de Gemeenschappen en de Gewesten helemaal donker. Met het Sint-Annaplan van 23 mei jongstleden ontnemt de Regering-Martens VI de Gemeenschappen en de Gewesten vanaf 1987 — maar wat de bevoegdheden betreft zelfs vroeger — wettelijk de minimale aangroei van de dotaties.

De Regering-Martens VI boort alle hoop op een gunstige afwikkeling van het dossier van de lasten van het verleden met betrekking tot de sociale huisvesting in de grond. De vraag is : moeten wij, als Vlaamse Raad, maar louter ja knikken ?

Ik zal de opsomming, vervat in mijn resolutie, niet meer herhalen, maar de dotaties, de lasten van het verleden, maatregelen inzake de nationale sectoren zonder het advies van de Gewesten, de recuperatie van de schuldvordering van de Regie der Gebouwen bij de Gewesten, het wetenschappelijk onderzoek, de economische expansie, het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, de opslorplingsprogramma's voor de werkloosheid, zijn alle elementen die aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten raken.

Ons inziens is het komend overleg

De Batselier

louter een bezigheidstherapie en is enkel mogelijk binnen de strikte doelstellingen en evenwichten van het saneringsplan. Men kan bijgevolg oppervlakkig en formeel nog wel palaveren, maar niet meer echt overleggen.

De verschillende fracties van deze Vlaamse Raad zouden moeten in staat zijn om minimaal te zeggen dat, wanneer men van sanering spreekt inzake staatsinrichting, dit enkel door een verdere federalisering mogelijk is. Wij hebben dit reeds vroeger in resoluties, die hier werden goedgekeurd, gesteld. Thans doet men het tegengestelde. Wij kunnen als SP-fractie dit niet aanvaarden.

Het saneringsplan stelt in feite een terugkeer naar „La Belgique de papa”, geleidelijk, netjes, met cijfers gestaafd, maar aan de rand van het wettelijke, zodanig dat, wanneer de Raad van State consulteert en gezien de jongste evolutie van interpretatie, hij dit ook nog goedkeurt. Daarop zouden de Vlaamse partijen toch duidelijk neen moeten zeggen. Men kan deze hernationalisering op zijn Belgisch niet overdoen.

De socialisten opteren voor een verregaand federalisme op voorwaarde dat dit een maximaal zelfbeschikkingsrecht geeft, dat er meer democratie door wordt bereikt, dat er solidariteit is op concrete en wederkerige basis en op basis van eigen fiscale verantwoordelijkheid voor de uitgaven.

De Voorzitter r. Mijnheer de Batselier, ik verzoek u uw betoog af te ronden.

De heer N. De Batselier : Ja, mijnheer de Voorzitter.

Het is belangrijk te weten hoe over deze resolutie wordt gestemd. Zij is niet alleen ingediend als gevolg van politieke feiten maar ook omdat wij wensen te weten of de Vlaamse Raad een waardig Parlement is of een meeloper, om de Vlaamse Executieve aan te zetten te overleggen als een gelijkwaardige partner. Is dat niet het geval, laat de Vlaamse Executieve zich als een veregeld schepencollege behandelen. Dat wensen wij niet. **(Applaus bij de SP en de W)**

De Voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord voor zijn interpellatie.

De heer H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het Pinksterplan dat in zijn benaming verwijst naar een verlichtende ingreep van een hogere macht, heeft zich helaas ook met onze financiële en juridische situatie ingelaten, precies enkele dagen vóór wij de begroting moeten bespreken.

Een serie voorzieningen in het Plan — dat is het eerste punt van mijn uiteenzetting — heeft te maken met de toekomstige budgettaire situatie. Wij zullen ermee rekening moeten houden bij de evaluatie van de begroting van dit jaar vermits zij niet alleen de uitgaven en inkomstenvan dit jaar betreft, maar vermits er in een aantal mechanismen zijn vervat die ook de uitgaven van de volgende jaren mede zullen bepalen. Een serie van deze bepalingen in het Pinksterplan raken zowel aan de inkomsten, die ze zullen doen dalen, als aan de werkingsmiddelen, die ze zullen beperken, als aan de uitgaven, die ze zullen verzwaren.

Ik hoef niet uitgebreid te herhalen wat de heer De Batselier heeft uiteengezet. Ik geef alleen als voorbeeld : de wijziging van het dotatiestelsel wat de inkomsten betreft, zonder compensatie inzake *ristorno*'s. Ik wil even aanstippen dat in datzelfde Pinksterplan definitief is beslist om de successierechten wel toe te kennen aan het Brusselse Gewest zonder een enkele verbintenis inzake rechtvaardige machtsverdeling in het hoofdstedelijk gebied of garanties voor een betere naleving van de taalwetgeving in dat gebied. 2,5 miljard frank meer inkomsten zijn mogelijk voor het Brusselse 'Gewest hoewel men op hetzelfde moment onze dotaties vermindert.

Ten tweede enkele woorden over de werkingsmiddelen. Ik maak inderdaad een onderscheid tussen inkomsten en werkingsmiddelen omdat wij met trekkingsrechten moeten werken in sommige omstandigheden. Denk aan het systeem van het Fonds voor Industriële Vernieuwing en aan sommige kredieten voor het wetenschappelijk onderzoek. Ook deze werkingsmiddelen zullen worden beperkt. Het Fonds voor Industriële Vernieuwing

wordt bevroren en moet „self-supporting” worden, wat uiteraard een illusie is want dit zal in de praktijk niet functioneren.

Mijn derde punt betreft de uitgaven. Bijvoorbeeld voor de bijdragen voor tewerkstelling in het DAC-circuit, de afrekening van de Regie voor de Gebouwen. Er is de andere regeling van de huisvestingslasten. Het Pinksterplan — dit wens ik bijzonder aan uw aandacht te onderwerpen — wordt weliswaar zo geformuleerd alsof wij meer inkomsten krijgen maar wanneer ik vergelijk met het quasi akkoord, dat onder de vorige Executieve inzake huisvestingslasten genegocieerd was, betekent deze beslissing voor zeer vele jaren een blijvende budgettaire last voor de Vlaamse begroting.

Hebben de diensten van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve reeds een gedetailleerde en diepgaande studie gedaan in verband met alle financiële implicaties van de uitvoering van het Pinksterplan en zullen, zo ja, de resultaten van dit onderzoek, dat ongetwijfeld moet worden gedaan wil de Executieve haar begrotingspolitiek behoorlijk vorm kunnen geven, aan deze Raad worden medegedeeld ? Wij menen het recht te hebben te weten wat het Pinksterplan aan de Vlaamse Gemeenschap zal kosten in verband met haar publieke financiën.

Voorts zou ik het even willen hebben over de gevolgen van het Pinksterplan voor wat ik zou noemen de beleidsruimte van de Vlaamse Regering.

Door de inkringing van de dotaties worden onze bestedingen immers verkleind. Collega De Batselier heeft hier ook terecht de hardnekkigheid, de volhardendheid, de intelligentie — moet ik toegeven — de sluwheid aangeklaagd waarmede de centrale Regering werkelijk alle aangelegenheden aangrijpt en alle middelen gebruikt om op het vlak van de bevoegdheden het in 1980 afgestane terrein — wat al niet veel was — terug te bezetten en de grenzen steeds opnieuw verlegt terug naar de vroegere toestand. U kent evengoed als ik, wellicht nog beter, de avonturen die ons allemaal verbijsterd hebben met het Participatiefonds. U kent de hardnekkige en her-

Schiltz

haalde pogingen van de Minister van Openbare Werken met het Wegenfonds om duidelijke taken en bevoegdheden uit onze handen te nemen en die erop gericht zijn met de ondergeschikte besturen koopjes te sluiten. U weet wat met het Fonds voor Industriële Vernieuwing is gebeurd. Voor één keer dat de Raad van State onze bevoegdheden verdeelde, werden deze onder de voet gelopen. En bij dit alles gebruikt de Regering het Arbitragehof en de Raad van State als het in haar kraam past, maar stapt ze feestelijk over hun uitspraken heen „par le fait du prince” wanneer het niet in haar kraam past. Daarom deze tweede vraag, mijnheer de Voorzitter van de Executieve. Wat doet u, wat doet uw Regering, wat doen de leden van de partijen die uw Regering steunen, bij de centrale Regering om deze politiek om te buigen? U hebt op de avond van de verkiezingen gesteld dat het stroomlijnen van de meerderheden in de geleidingen van de Staat alleen maar gunstige gevolgen kon hebben voor de Gemeenschappen en Gewesten. Ik moet eerlijk zeggen dat de concrete resultaten tot nog toe het tegendeel bewijzen. Wij hebben nog niet veel gemerkt van de grotere welwillendheid van het centraal gezag. Men kan zich daarbij afvragen of er in een federaal systeem sprake moet zijn van welwillendheid van het centrale gezag. Komt het er niet veel meer op aan dat het normale evenwicht tussen de delen van de staat wordt gerespecteerd, zowel door het centrale gezag als door het gezag van de deelstaten. Wat blijft er van die welwillendheid, van die soepelheid over? Wat is er geworden van de vooruitgang die wij zouden geboekt hebben?

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, U kan niet ontkennen dat er in het Pinksterplan een serie intenties verwoord zijn die rechtstreeks te maken hebben met de interpretatie van onze bevoegdheden in restrictieve zin. Mag ik verwijzen naar het bijvoegsel aan het Pinksterplan waar door de centrale Regering voor de zogenaamde tewerkstellingspolitiek inzake nieuwe technieken van arbeidsbemiddeling, vorming, begeleiding van werkzoekenden, beroepsoplei-

ding en dergelijke meer, een aantal intenties worden bekendgemaakt waarbij zij overduidelijk op het vlak van onze bevoegdheden treedt. Zij verklaart hiervoor zelfs bij komende middelen ter beschikking te zullen stellen. Aan de ene kant ontnemt de centrale Regering ons middelen door de inkrimping van de dotaties, aan de andere kant treedt zij op ons terrein en gebruikt zij middelen die ze ons ontnemt om deze bevoegdheidsoverschrijding te financieren. Dit is toch wel erg kras. Kan ons dit verwonderen als wij de onrustwekkende interpretatie zien die deze Regering reeds in de vorige legislatuur — ook collega De Batselier heeft daarop gewezen — gaandeweg is gaan geven aan de bevoegdheidsafbakening. Indien — en daar wil ik toch op wijzen — de interpretatie van de Raad van State en zopas nog die van het Arbitragehof over de bestedingsbevoegdheid van de centrale Regering, jurisprudentie wordt, dan wordt de poort opengezet voor een complete ontmanteling van het weinige dat in 1980 als reële autonomie aan de Gemeenschappen en Gewesten was toebedeeld.

Collega's, beseft u wel wat het betekent wanneer in een arrest van het Arbitragehof staat dat als de centrale Regering over begrotingsmiddelen beschikt en zij deze in het kader van haar algemene politiek wil en kan aanwenden, zij vanzelfsprekend daartoe de bevoegdheid heeft. Want dat is toch de diepere betekenis van het arrest inzake het Participatiefonds. Dit is slechts de voortzetting van de interpretatie die door de Raad van State in den beginne werd aangezet wanneer het eveneens over dit ontwerp ging.

Dit wil zeggen dat wij in een federale staat leven waarbij het zou volstaan dat de centrale Regering een begrotingspost in haar begroting inschrijft, die van ver of van dichtbij in algemene termen kadert in haar algemene overkoepelende bevoegdheden, opdat zij deze begrotingspost concreet op het terrein zou mogen aanwenden op een wijze waarvan wij spontaan aanvoelen dat zij een inbreuk pleegt op onze bevoegdheden. Dit is de discussie waarover het inzake de bestedingsbevoegdheid gaat en dit is de negatie van een gewaarborgd federaal

minimum aan bevoegdheden.

Dit is trouwens niets nieuws; zij die zich daarin verder willen verdiepen, kan ik verwijzen naar datgene wat zich een aantal jaren geleden in Canada heeft afgespeeld, waar de provincie Quebec precies met dezelfde situatie werd geconfronteerd en waar ook de centrale Regering haar bestedingsbevoegdheid heeft ingeroepen om de provinciale regering te counteren op het gebied van de economische expansie en van de sociale zekerheid, die zoals u weet aldaar verregaand was gefederaliseerd en is gebleven. Wat is de reden? De enige reden is dat de provincie Quebec zich niet heeft laten doen en de theorie van de bestedingsbevoegdheid de grond heeft ingeboord. Hier gebeurt dit evenwel niet.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik moet u zeer oprecht de vraag stellen of er buiten u en de heer Martens nog wel iemand in Vlaanderen is die, zonder te blozen, de woorden „verdieping” en „verfijning” van de staatshervorming durft uitspreken. Begint u zich met deze stelling niet eenzaam te voelen, daar waar over alle partijgrenzen heen, de universiteitscampussen, de kranten, de gespecialiseerde tijdschriften, de hoogleraren en de practici, kortom iedereen in Vlaanderen tot de vaststelling komt dat zeker omwille van de evolutie die wij sinds 1980 hebben doorgemaakt, er iets fundamenteels fout is? Dat het helemaal niet opgaat zich vast te klampen aan de zogenaamde uitvoering van de wet van 1980, maar dat het nodig is dat in deze wet ijzersterke garanties worden ingebouwd voor een financieel gewaarborgd inkomen en voor een juridisch gewaarborgd bevoegdheidspakket, waaraan niet meer kan worden getornd. Als dat niet gebeurt, zullen wij telkens opnieuw zoals Sisyphus van vooraf aan moeten herbeginnen.

Zo kom ik tot het derde punt. Het Pinksterplan raakt eigenlijk in zijn inhoud en methode wezenlijk aan de verhouding die moet bestaan tussen Gemeenschappen en Gewesten enerzijds en de centrale staat anderzijds. In elke normale federale staat zou de centrale Regering, vooraleer dergelijke beslissingen te treffen, overleg ple-

Schiltz

gen met de deelstaten. Dit is de normale, federale deontologie en ook het wezen zelf van het systeem namelijk dat men elkaar in evenwicht houdt, dat men met elkaar praat en dat ingrijpende beslissingen slechts worden genomen nadat de zaken onder elkaar zijn uitgepraat. In die zin is federalisme een meer verlijnde vorm van democratie.

Mijnheer de Voorzitter, van een dergelijk overleg heb ik tijdens het beraad in de Sint-Annapriorij nergens enig spoor teruggevonden. Het ging echter om een conclaaf. Op dat punt heb ik wel enige ervaring opgedaan. Inderdaad, men moet niet alles onmiddellijk aan de kranten mededelen ; wij leven in een bestel waar men alles veel te snel aan de openbaarheid blootgeeft zodanig dat veel misverstanden kunnen ontstaan vooraleer het proces van overleg ten einde is. Niettegenstaande veel geduld en het trachten te bekomen van „inside information” heb ik nergens kunnen vernemen dat tijdens dit beraad in de Sint-Annapriorij op u een beroep werd gedaan om voorafgaandelijk na te gaan hoe de problemen eigenlijk het best konden worden geregeld.

Vandaar mijn vraag of de centrale Regering op enig ogenblik tijdens het conclaaf officieel of officieus contact heeft opgenomen met de Vlaamse Regering voor overleg en onderhandeling. Zo niet, collega's, is het duidelijk dat wij ter zake worden behandeld als een provincie, een gemeente, of nog minder, als een ondergeschikt bestuur dat niets heeft in de pap te brokken. Trouwens is het bijzonder ergelijk dat de uitvoering van deze maatregel bij volmacht gebeurt. Men raakt dus aan het evenwicht tussen Staat en deelstaat en dit bij volmachtbesluit. Ik stel mij de vraag waar ter wereld men ooit een dergelijk procédé heeft aangetroffen, ten minste in Westerse democratieën.

Mijn vierde punt houdt één van mijn politieke conclusies in. Alhoewel het mij verdriet dat u minder werkmiddelen ter beschikking zal krijgen - ik zeg dit in alle vrijmoedigheid en openhartigheid en verheug mij daar geenszins over, ook niet vanuit de oppositie - is

het belangrijker dat naar inhoud en methode het Pinksterplan in feite de verloochening betekent van het compromis van 1980. U weet dat ik dat compromis niet heb onderschreven en de feiten bewijzen nu dat ik gelijk had. Ik heb toen gewaardeerde collega's, die gedurende dagen en nachten deze wet in de Bijzondere Commissie mee hebben onderzocht, gewaarschuwd en hen gewezen heb op het feit dat zij geen waarborgen hadden en dat de dotaties afhingen van de goodwill of de willekeur van de centrale Regering. Toen heeft men getracht mij gerust te stellen met de bewering dat, zelfs al worden de financiën slechts bij gewone wet geregeld, het toch evident is dat deze wet deel uitmaakt van een dergelijk fundamenteel compromis, een dergelijk politiek evenwicht, dat de Vlaamse meerderheid nooit zou dulden dat hieraan zou worden geraakt.

Welnu, wat ondenkbaar was, gebeurt. Ik had het moeten weten : aan een bankier leert men altijd „wat niet kan gebeurt, wat onwaarschijnlijk is, is zeker en wat waarschijnlijk is gebeurt zelden”. Men zou die leuze aan de Vlaamse politici ook moeten meegeven. Wanneer wij deze regel zouden voor ogen houden, dan zouden wij niet meer in dergelijke situaties verzeild geraken. (**Onderbreking van de heer De Seranno**)

Mijnheer De Seranno, ik neem aan het ietwat vreemd overkomt wanneer ik u herinner aan de „heilige eden” die in 1980 zijn gezworen. Er werd toen gezegd dat daaraan niet zou worden geraakt, daar waar men er nu de vloer mee aanveegt.

De heer J. De Seranno : Wat zeldzaam is, is duur ; eieren zijn zeldzaam en zijn dus duur.

De heer H. Schiltz : Als abstracte kolder bij dit debat kan dit wel gewaardeerd worden.

Mijnheer de Voorzitter, ik rond af ; dat zal mij trouwens de moeite besparen bij de repliek nogmaals uitvoerig het woord te nemen. Het is inderdaad duidelijk dat van het unionistisch federalisme niet veel overblijft. De juridische soevereiniteit van de Vlaamse Regering dient in feite om een rege-

ring te installeren die alleen kan bestaan bij de financiële genade van de centrale Regering. Dat is samengevat de situatie waarin wij ons bevinden. Juridisch gesproken hebben wij een kanon ter beschikking maar de munitie wordt ons bij mondjesmaat door de centrale Regering toebedeeld en wij krijgen daarbij nog een schotvergunning om enkel en alleen op konijnen te schieten. Dat heet dan het Vlaamse zelfbestuur, het federalisme „à la Martens”, waarmee wij thans geconfronteerd zijn.

Ik herhaal dat in 1980 de goedkeuring van de gewone wet in het Parlement werd bekomen met de verzekering dat daarmee het gewaarborgd minimuminkomen van de Gemeenschappen en Gewesten was bepaald en dat het in de toekomst alleen maar beter zou gaan.

Aan het minimum van de *ristorno* kon niet worden geraakt, evenmin aan de dotaties. Integendeel, een aangroei van de *ristorno* zou kunnen leiden tot een voldoende middelenvoorziening. Nu blijkt dat in een handomdraai bij volmacht de basis zelf van onze autonomie, namelijk onze werkmiddelen, naar willekeur kunnen worden gewijzigd. Dit is geen federalisme, noch unionisme, want zonder financiële en fiscale autonomie is de wetgevende autonomie een zuivere schertsautonomie, een amusement voor juristen en politologen.

Zonder onaantastbaar recht op een eigen inkomen wordt de Vlaamse Regering in financieel opzicht - en het spijt me dat ik dit woord moet gebruiken - maar een vazallenregering die uit de hand eet van de centrale Regering. In andere omstandigheden en andere tijden heeft men aan zulk soort regeringen nog een andere naam gegeven. U zal repliceren, moeten wij als Vlaamse Gemeenschap ongevoelig zijn voor de crisis en voor de moeilijke budgettaire situatie ; moeten wij geen inspanning doen om de belabberde Staatshuishouding recht te trekken ? Dit is een terechte vraag en wij zijn bereid daarover te praten. Wij zijn niet dwaas, wij weten wel dat er problemen zijn en dat er bijgevolg moet worden gepraat. Men zou kunnen van mening zijn dat als de nood

Schiltz

het grootst is . . . een bepaalde vermindering van de dotaties noodzakelijk is, maar dan wel gedeeltelijk gecompenseerd door een aanpassing van de *ristorno*%, bijvoorbeeld op het vlak van de personenbelasting. Ik stel dit voor omdat wij inderdaad een bepaalde vermindering van onze werkingsmiddelen zuden kunnen accepteren indien daaraan werd gekoppeld naar de toekomst toe het uitzicht dat wij ten dele althans op een bepaald ogenblik de vruchten van onze eigen inspanningen zouden kunnen plukken. Dit had een *faire* overeenkomst kunnen zijn, maar met voor ons de garantie dat wat wij vandaag investeren in onze publieke uitgaven voor enkele jaren de inkomsten van de Vlaamse Gemeenschap zou verhogen.

Mijn vraag, mijnheer de Voorzitter : hebt u een poging ondernomen met uw Regering om een dergelijk voorstel aan de centrale Regering te doen om op die manier een terrein te scheppen voor een reële onderhandeling, of hebt u gewoon afgewacht tot de oekaze viel ?

Het meest ergerlijke is — en daarmee wil ik besluiten — dat in dit Pinksterplan in niets, maar dan ook helemaal niets, wordt geraakt aan de financiële privileges van de Franstaligen, privileges die nochtans aan de basis liggen van de belabberde budgettaire toestand waarvoor wij allemaal moeten opdraaien. Sommigen zullen dat misschien niet graag horen, maar ik vraag toch de aandacht van de collega's van Agalev voor enkele realiteiten. In de Sociale Zekerheid wordt voor de Franstaligen 14.500 frank per jaar meer uitbetaald dan aan de Vlamingen. Is dat redelijk ? Voor de dotaties — u hebt het, mijnheer de Minister van Financiën, op mijn vraag laten berekenen en het staat in het verslag bij de begroting — wordt per Franstalige 2.500 frank per jaar meer uitgekeerd. Globaal maakt dit 10 miljard frank. En nu moeten wij inleveren. In het Gemeentefonds — u hebt allemaal de brief gekregen — wordt 19.000 frank per jaar meer aan de bewoners van Franstalige gemeenten uitgekeerd dan aan die van de Vlaamse gemeenten. In het Fonds voor Beroepsziekten

is het idem. Wat betreft de overheidsambtenaren zijn er per 1.000 inwoners slechts 87 tewerkstellingen in Vlaanderen en in Wallonië 99. Dat zijn allemaal cijfers die eens in herinnering moeten worden gebracht. Welnu, daaraan wordt niet geraakt, daar is geen inlevering, daar is geen correctie. Men saneert, men schaft privileges af, men doorbreekt de uitgavenmechanismen, maar hieraan wordt niet geraakt.

Onbegrijpelijk en ergerlijk bovendien is dat de centrale Regering daarbij eigenlijk weigert beroep te doen op het gewestelijk patriotisme, laat mij het zo noemen, de vitaliteit, het zelfbewustzijn, het enthousiasme waarvan u, mijnheer de Voorzitter, een van de hoofdpunten van uw beleid heeft gemaakt in de vorige legislatuur en waarvan ik veronderstel dat u het ook verder zult doen, de klemtoon van ons eigen kunnen, van onze levenswil, van onze ondernemingszin, en noem maar op.

De centrale Regering weigert eigenlijk dit een kans te geven. Zij weigert dit te mobiliseren. Niet alleen om ons meer budgettaire verantwoordelijkheid te geven maar vooral om vanuit de gewesten een voluntaristisch beleid te kunnen voeren van industriële vernieuwing, van economische omschakeling, van tewerkstelling en expansie. Want ook dit zou een bijdrage kunnen zijn voor de budgettaire sanering, een bijdrage die eigenlijk heel wat positiever zou uitvallen dan overal maar uitgaven te schrappen. Dit zou een bijdrage zijn die zowel onze begroting ten goede zou komen als deze van de centrale Staat, gegeven zijnde dat wij inderdaad ook van *ristorno*'s op de personenbelasting zouden kunnen genieten. Maar, niets van dit alles. Er bestaat blijkbaar in dit land, er werd reeds op gewezen, een taaie Jacobijnse Brusselse machtsconcentratie met een ietwat „gefaeneerd” parfum, maar erg Franstalig. Wel, die wil blijkbaar baas blijven in dit land, die wil de hervorming van 1980 ongedaan maken, die wil 1980 en de mensen die destijds deze hervorming hebben doorgedreven recupereren. Dit alles in een land waarin de Vlamingen de meerderheid vormen in handel, in productie, in export, in

sparen en belastingopbrengsten. U hebt het onlangs nog eens herhaald, mijnheer de Voorzitter, zowel publiekelijk als in uw partijinstantie. Dat dat kan vervult mij als ongecomplexeerde Vlaming met ongeloof, met weerzin en hoe kan het ook anders, met een tikje woede.

Dat is onrechtmatig, dat is onrechtvaardig en ondemocratisch. Dat kan men niet wegvagen met sentimentaliteiten over eenheid en broederlijkheid. De beste broederlijkheid is degene die gegrondvest is op klare afspraken, op rechtmatige belangenverdeling en op niets anders. Dat is de meest stevige broederlijkheid. **(Applaus bij de Wen de SP)**

Van daar mijn laatste vraag aan u, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, die hoe dan ook, ik zeg dit graag, de verkozen, de legitieme vertegenwoordiger is van een meerderheid in deze meerderheid en die bijgevolg de institutionele taak heeft de woordvoerder van deze hele meerderheid in dit land te zijn. Niet alleen van diegenen die u verkozen hebt en die u steunen maar ook van de anderen, van het andere deel van deze meerderheid in België.

Wat doet u en wat doet uw Regering op dit cruciale ogenblik om bij de centrale Regering respect af te dwingen voor deze meerderheid en voor haar inbreng ? Een centrale Regering, die enkel bestaat bij de gratie van de Vlaamse lankmoedigheid. **(Applaus bij de W en de SP)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het besparingsplan van de nationale Regering heeft duidelijk een weerslag op de financiën en de werking van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Raad stelde zich hierbij terecht vragen en wenst voorafgaandelijk aan het debat over de begroting voor 1986 aan dit aspect van het besparingsplan een bespreking te wijden.

De Vlaamse Executieve heeft dezelfde bekommernis, waaraan wij reeds uitdrukking hebben gegeven. Wij

Geens

hebben bovendien initiatieven genomen om een overleg over deze aangelegenheid op gang te brengen. Ik geef hierna een opsomming van deze initiatieven.

Op 23 mei, de dag van de Regeringsverklaring over het saneringsplan in het nationale Parlement, heb ik, mede namens mijn collega's van de andere Gemeenschaps- en Gewestexecutieven, de Eerste Minister om een dringend onderhoud verzocht. Dit onderhoud heeft plaatsgevonden op maandag 26 mei om 9 uur. Op het einde van dit onderhoud werd overeengekomen dat tijdens de eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité Regering-Executieven de problemen inzake het saneringsplan bij prioriteit aan de agenda zouden worden geplaatst.

Tijdens een speciale vergadering van de Vlaamse Executieve, op 27 mei heb ik bij mijn collega's verslag uitgebracht over deze bijeenkomst en werd ik gemachtigd aan de Eerste Minister, Voorzitter van het Overlegcomité Regering-Executieven, de hiernavolgende brief over te maken. Ik citeer deze brief integraal want ik meen dat ieder woord daarin zijn betekenis heeft. Ziehier de tekst : „De Vlaamse Executieve heeft in haar vergadering van 27 mei 1986 een onderzoek gewijd aan het saneringsplan voor de openbare financiën van de nationale Regering.

De Vlaamse Executieve onderschrijft de noodzakelijkheid van een krachtig beleid tot gezondmaking van de openbare financiën, basisvoorwaarde voor het herstel van onze economie en voor de bevordering van de werkgelegenheid.

De Vlaamse Executieve zal in volle autonomie en in het kader van haar bevoegdheden aan de realisatie van deze drie doelstellingen medewerken.

Met betrekking tot het Regeringsplan stelt de Vlaamse Executieve evenwel vast dat onvoldoenderekening wordt gehouden met de staatshervorming van 1980. Zo bevat het saneringsplan een aantal maatregelen waarvan de realisatie volledig of gedeeltelijk behoort tot de eigen bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewes-

ten.

Andere maatregelen leggen de financiële last op de Gemeenschappen en de Gewesten zonder dat hiervoor de vereiste middelen worden overgedragen.

Bovendien wordt een herziening in het vooruitzicht gesteld van de berekeningswijze van de dotaties aan Gemeenschappen en Gewesten, die in een vermindering voorziet van ongeveer vijf procent ten aanzien van het in de wet van 9 augustus 1980 voorziene stelsel.

De Vlaamse Executieve heeft dan ook beslist, in toepassing van artikel 5 van het inwendig reglement van het Overlegcomité Regering-Executieven, op de eerstvolgende vergadering van het comité op dinsdag 3 juni aanstaande, met het oog op overleg, bij prioriteit de hiernavolgende punten aanhangig te maken :

ten eerste, de maatregelen opgenomen in het saneringsplan van de openbare financiën ;

ten tweede, de correcte en volledige uitvoering van de staatshervorming, zodat de problematiek van de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten in een ruimer kader kan worden behandeld ;

ten derde, de spoedige besluitvorming over de punten die bij het Overlegcomité reeds zijn ingeleid, onder meer de herstructurering van de instellingen van openbaar nut en de personeelsproblemen van de Vlaamse administratie.”

Tijdens de vergadering van het Overlegcomité op 3 juni hebben de vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve, Vice-Voorzitter Waltniel en ikzelf, aangedrongen op grondig overleg over alle punten uit het saneringsplan die een weerslag hebben op de bevoegdheden en de werkingsmogelijkheden van de Vlaamse Executieve en ook over de verdere uitvoering van de staatshervorming.

Hierbij verwijs ik naar wat wij in ons eigen Regeerprogramma hebben opgenomen en ook naar wat in de nationale Regeringsverklaring staat. Het is immers goed af en toe bepaalde tek-

sten opnieuw in herinnering te brengen.

In ons eigen Regeerprogramma staat : „De Vlaamse Gemeenschap moet verder worden uitgebouwd in de richting van een meer autonoom Vlaanderen. Binnen het kader van de bijzondere wet op de instellingen moet Vlaanderen meer, meer samenhangende en exclusieve bevoegdheden krijgen en financieel een grotere eigen verantwoordelijkheid kunnen dragen”.

Dit beantwoordt trouwens aan wat heel de Vlaamse Raad wenst.

In het Regeerakkoord van de nationale Regering wordt een verdere uitvoering van de staatshervorming aangekondigd, in volgende bewoordingen : „Het Overlegcomité dient te worden gehervat en zijn werking dient te worden verbeterd. Het moet een orgaan zijn waarbinnen de nationale overheid en de Gemeenschappen en Gewesten, in een geest van loyale samenwerking en met wederzijdse eerbiediging van hun autonomie, overleg plegen om te komen tot een zo samenhangend mogelijke bevoegdheidsuitoefening, alsook tot de uitwerking van gemeenschappelijke acties, en tot een oplossing, binnen de in zijn schoot overeengekomen termijn, van de resterende problemen in de uitvoering van de wetten tot hervorming van de instellingen”.

Deze vergadering van 3 juni leidde tot de formele afspraak dat een globaal overleg over het geheel van de door de Executieve opgeworpen problematiek zal plaatsvinden tijdens een vergadering van het Overlegcomité, te houden op 17 juni te 15 uur, dus morgenmiddag.

Het kader binnen hetwelk deze globale bespreking zou plaatsvinden werd dezelfde dag door de Eerste Minister in zijn uiteenzetting in de Senaat bij de bespreking van het saneringsplan als volgt toegelicht. Gezien de Handelingen nog niet beschikbaar zijn zal ik u het Beknopt Verslag citer : „Op 17 juni zal er een globale onderhandeling plaatshebben over de hele problematiek van de relatie tussen Regering en Executieven. Naast de sanering moet er immers de mogelijkheid

Geens

zijn van een bezinning over de mechanismen en de werking van de verschillende geledingen van de Staat. Naar aanleiding van de huidige crisis moeten wij een aantal mechanismen herzien. Het Overlegcomité moet een vruchtbare samenwerking mogelijk maken. Meer autonomie voor de Gemeenschappen en de Gewesten kan tot de sanering van de overheidsfinanciën bijdragen in samenwerking met de Executieven en met het oog op de regionalisering van de Staat."

Ik hecht grote betekenis aan deze tekst, want het ging om een formele verklaring van de Eerste Minister voor de eindstemming van het saneringsplan en dit onmiddellijk nadat het overleg op gang was gebracht.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, de opsomming van de initiatieven die door de Vlaamse Executieve werden genomen en de vooruitzichten inzake het overleg. Wat dit overleg betreft wil ik nu reeds het volgende tot uitdrukking brengen :

Ten eerste, het gaat om overleg tussen autonome beleidsinstanties zoals deze naar voren komen en bestaan in onze huidige staatsstructuur. Dit wil zeggen dat de Gemeenschappen en de Gewesten in het domein van hun bevoegdheid de volle, de volledige politieke macht bezitten, wat betekent dat geen enkele politieke instantie beperkingen kan opleggen aan de uitoefening van hun bevoegdheden. Of anders uitgedrukt : de Vlaamse Executieve handelt niet als een drukingsgroep en kan evenmin aanvaarden dat zij wordt teruggebracht tot een ondergeschikt bestuur waaraan de nationale Regering haar beleid zou kunnen opleggen.

Ten tweede, wij willen medewerken aan een fundamentele sanering van de openbare financiën, die een basisvoorwaarde is voor het herstel van onze economie en voor het bevorderen van de werkgelegenheid. De Vlaamse Executieve heeft zelf door een strak orthodox beleid nu reeds een bijdrage geleverd tot de gezondmaking van de overheidsfinanciën. Een verstoring van dit beleid door het doorschuiven

van nieuwe opdrachten zonder overeenkomstige financieringsmiddelen of door het eenzijdig verminderen van de bestaande financieringsmogelijkheden dient in dit perspectief te worden uitgesloten. Zowel het herstel van onze economie als de vermindering van de werkloosheid — twee van de andere basisvoorwaarden — zijn in dit land tot nu toe een Vlaamse aangelegenheid. Alle beschikbare cijfers inzake investering, produktie, uitvoer, werkgelegenheid, vermindering van de werkloosheid wijzen erop dat alleen Vlaanderen heeft ingespeeld op de nieuwe macro-economische politiek die in dit land wordt gevoerd en op verbetering van de internationale conjunctuur.

Wat ons betreft, wij willen dit economisch herstel in Vlaanderen voortzetten. Wij moeten bijgevolg verder kunnen rekenen op vroeger gemaakte afspraken inzake het reconversiebeleid, het wetenschappelijk onderzoek, de compensatiebestellingen, de tewerkstellingsprogramma's, enzovoort.

Ten derde, de verbetering van de economische situatie in Vlaanderen komt, inzake begroting, tot nog toe echter uitsluitend ten goede aan de nationale schatkist, en dit via hogere fiscale ontvangsten.

Mevrouw wN. Mae s: Zeer júst.

Minister G. Geen s De Vlaamse Gemeenschap haalt geen enkel budgettair voordeel uit haar eigen inspanningen noch — en dat lijkt mij nog belangrijker — uit de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap in haar geheel.

In deze toestand kan alleen een wijziging worden gebracht indien de Gewesten en Gemeenschappen een grotere financiële autonomie verwerven, zoals deze in de wetten van 1980 in het vooruitzicht werd gesteld, namelijk waarbij de groei van onze inkomsten wordt verzekerd door ristornering van lokaliseerbare belastingen.

Ten vierde, in deze gedachtengang is een wijziging aan de dotatieregeling bespreekbaar, mits evenwel rekening wordt gehouden met de uitstaande schuld van de Gewesten, die overigens grotendeels werd veroorzaakt

door beslissingen die door de nationale Regering en door de nationale overheid in het algemeen in het verleden werden getroffen.

De oplossing die in gemeenschappelijk overleg werd gevonden inzake de lasten van de sociale huisvesting, gaat uit van hetzelfde principe dat moet worden toegepast op het geheel van het mechanisme van de prefinanciering van de investeringen van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Ten vijfde, een globale aanpak van de problemen inzake de verdere uitvoering van de staats Hervorming moet leiden tot een breder budgettair kader, binnen hetwelk een oplossing voor de toekenning van eigen financiële middelen voor de Gemeenschappen en Gewesten mogelijk is. Welnu, de wet van 8 augustus 1980 bevat voldoende ruimte om een ruime en samenhangende bevoegdheidsopdracht van de Gemeenschappen en de Gewesten in te richten.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, uitgaande van deze vijf doelstellingen is de Vlaamse Executieve van oordeel dat het geplande overleg kan en moet tegemoetkomen aan dit streven naar een grotere autonomie die — ik herhaal het — ook door de Vlaamse Raad wordt vooropgesteld.

Bijgevolg verzoekt de Vlaamse Executieve de Raad zijn houding tegenover de gevolgen van het saneringsplan voor de financiering en de werkingsmogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap te bepalen wanneer de resultaten van het overleg, dat zal plaatsvinden met de nationale Regering en met de andere Executieven, zullen bekend zijn.

Derhalve vraag ik, in toepassing van artikel 34d), van het Reglement van Orde, de verdaging van de beraadslaging en de stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Batse-lier. **(Applaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : Wij staan hier dus voor de vraag van de heer Geens, Voorzitter van de Executieve, tot verdaging van de verdere bespreking en van de stemming. Wij zullen ons hierover moeten uitspreken bij zitten en opstaan.

De heer J. Van Elewyck Ik heb geen vraag gehoord tot verdaging van de bespreking, wel een vraag tot verdaging en van de stemming.

Minister G. Geens : Ik neem aan, mijnheer Van Elewyck, dat bepaalde zaken u kunnen ontgaan. Ik heb wel een verdaging gevraagd van de beraadslaging en van de stemming.

De heer J. Van Elewyck : Op welk artikel van het Reglement van Orde beroept u zich ?

Minister G. Geens Op artikel 34 d).

De heer H. Schiltz : Ik vraag het woord, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Vraagt u het woord betreffende het voorstel tot verdaging ?

De heer H. Schiltz : Nadat een lid van de Regering heeft gesproken, mogen telkens het woord vragen.

De Voorzitter : Vooraf is er het voorstel tot verdaging waarover wij ons dienen uit te spreken.

De heer J. Van Elewyck : Na een lid van de Regering heeft iedere fractie het recht het woord te vragen.

De Voorzitter : Wij spreken ons eerst uit over het voorstel tot verdaging. **(Op de banken van de W : Neen, neen !)**

De heer J. Van Elewyck : Dit kan niet ! Het Reglement voorziet duidelijk dat, na een lid van de Executieve, een lid van de Raad altijd het woord krijgt. Dat heeft natuurlijk voorrang. Dat is de basis van de parlementaire democratie. Ik vraag dan ook het woord, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer Schiltz had het eerst het woord gevraagd.

De heer Schiltz heeft het woord gedurende vijf minuten.

De heer H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Regering, collega's, als ik uw uiteenzetting, die ik aandachtig heb beluisterd, goed heb begrepen, mijnheer de Voorzitter, hebben uw eerste contacten met de centrale Regering plaatsgevonden nadat de centrale Regering haar be-

slissing had genomen en het Pinksterplan had bekend gemaakt vermits dit op 23 mei is gebeurd en uw eerste gesprek op 26 mei heeft plaatsgehad.

Ten tweede, ik bewonder uw lichtgelovigheid ten aanzien van wat de Eerste Minister heeft gezegd vóór de eindstemming over het Pinksterplan in de Senaat. Mag ik u herinneren aan het feit dat dezelfde Eerste Minister in 1980, vóór de eindstemming over de wet van 1980, een identieke verklaring heeft afgelegd en dat nadien precies het tegenovergestelde is gebeurd van wat hij heeft verklaard ? Ik wil hier nu niet de parabel van de ezel en de steen aanhalen, maar ik geef u de raad deze eens opnieuw te lezen.

Met de doelstellingen die de Vlaamse Regering in het overleg ter sprake wil brengen, kunnen wij ons inhoudelijk akkoord verklaren. Persoonlijk gelooft onze groep dat het kader van de wet van 1980 te gebrekkig is om deze doelstellingen volwaardig te verwezenlijken. Maar wij zouden reeds heel gelukkig zijn indien de vijf door u aangehaalde punten concrete inhoud zouden krijgen.

Ik meen begrepen te hebben dat het doel van de resolutie van collega De Batselier er precies in bestaat om een overleg met de centrale Regering, niet alleen mogelijk te maken — want dat ligt bij u —, maar kracht bij te zetten door een eensgezinde wilsuiving van deze Vlaamse Raad. Ik begrijp dus niet waarom de Raad eens te meer moet wachten tot hij voor voldongen feiten zal wordengesteld. **(Applaus bij de W en de SP)**

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren van de Executieve, geachte collega's, wij worden hier met een nogal vreemde procedure geconfronteerd. Ik moge eraan herinneren dat de Executieve aanvaard heeft deze namiddag het debat te voeren over het voorstel van resolutie, ingediend door collega De Batselier, en over de interpellatie van de heer Schiltz. De Executieve had dit debat voor vandaag aanvaard, wetende op welk ogenblik het overleg Regering-Executieven

zou doorgaan.

Welnu, het is bijzonder vreemd dat ze, na eerst het debat aanvaard te hebben, nu de verdaging vraagt.

Minister J. Ped e : Wij hebben het debat niet gevraagd. Het Bureau van de Vlaamse Raad en niet de Executieve, bepaalt de agenda.

De heer J. Van Elewyck : Het Bureau van de Vlaamse Raad bepaalt de agenda in aanwezigheid van een afgevaardigde van de Executieve die op elke vergadering van het Bureau wordt uitgenodigd.

Minister J. Ped e : Op de laatste vergadering was ik nochtans niet uitgenodigd.

De heer J. Van Elewyck : Dat moet u regelen met de Voorzitter van de Vlaamse Raad. De Executieve is welkom op elke vergadering van het Bureau. De Vlaamse Executieve heeft zich tegen de bespreking van de resolutie niet verzet.

Minister J. Ped e : Wij hebben ons niet te verzetten.

De heer J. Van Elewyck : Toen ik hier in openbare vergadering de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie heb gevraagd, heeft niemand van de Executieve gezegd dat dit debat niet mocht doorgaan.

Mijnheer de Voorzitter, u kan eventueel laten stemmen over het voorstel tot verdaging van de beraadslaging over het voorstel van resolutie. U kan echter in geen geval laten stemmen over de verdaging van de verdere behandeling van een interpellatie want ons Reglement — zoals elk parlementair reglement — bepaalt zeer duidelijk dat een interpellatie om duidelijke politieke redenen in één en dezelfde vergadering moet kunnen worden afgerond. U kan onmogelijk de verdaging vragen van de verdere beraadslaging daarover.

Minister G. Geens : Mijnheer Van Elewyck, ofwel hoort u te weinig, ofwel hoort u te veel. Ik heb alleen gevraagd de beraadslaging en de stemming over de resolutie te verdagen. Ik heb niet gesproken over de interpellatie.

De heer J. Van Elewyc : Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik geef er de voorkeur aan u die zaken hardop en in het openbaar te horen zeggen, dan kan iedereen het horen en is het moeilijk om er naderhand nog nuances aan toe te voegen. Wij kennen u. **(Gelach)**

Een derde punt waarover ik het hier wil hebben is het voorstel tot verdaging zelf.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik begrijp echt niet waarom u de stemming over het voorstel van resolutie van collega De Batselier wil doen verdagen. Ik heb dat voorstel nog eens helemaal herlezen. Er staat geen woord in dat in tegenspraak is met wat u hebt gezegd.

Wij beseffen dat niemand van de meerderheidsfracties in het debat ten gronde het woord heeft willen of durven voeren. Dit toont aan dat zij allicht in onvoldoende mate belang hechten aan de besprekingen die morgenmiddag moeten plaatshebben in de schoot van de politieke meerderheid Regering-Executieven.

Wij vragen ons af waaraan dat gebrek aan belangstelling te wijten is.

Minister G. Geens : De leden van de meerderheid zijn vrij om over de resolutie het woord te vragen.

De heer J. Van Elewyc : Maar u ontnemt hen door uw voorstel tot verdaging de kans om dit te doen. **(Gelach bij de meerderheid)**

Wij willen vernemen welke punten in het voorstel van de resolutie van collega De Batselier niet in overeenstemming zouden zijn met de wensen die u hebt uitgesproken. Van de vijf punten zijn er vier waar wij u kunnen volgen. Op één punt zijn wij het niet eens, namelijk dat de wetten van 1980 ongewijzigd kunnen worden behouden. Wij zijn immers van oordeel dat de wijze van berekening van de dotaties moet worden herzien. De SP-fractie heeft in die zin een wetsvoorstel ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Wij geloven derhalve dat er geen reden is om de beraadslaging en de stemming over het voorstel van resolu-

tutie te verdagen. Wij vragen dat de agenda eenparig aangenomen door het Bureau van de Vlaamse Raad, volledig zou worden uitgevoerd.

De Voorzitter : De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, collega's, als basisdemocraten ondersteunen wij vanzelfsprekend het decentraliseringsprincipe, ongeacht of dit in de richting van de gewesten, de provincies of de gemeenten gaat.

Vandaar dat wij ieder initiatief om meer bevoegdheid dichterbij de bevolking te brengen, toejuichen. Maar, wie zegt, bevoegdheden naar lagere regionen afwentelen, moet ook de middelen beschikbaar stellen om die bevoegdheden te kunnen uitoefenen. Doet men dat niet, komt men tot een karikatuur van decentralisering en federalisering.

Daarom zal mijn fractie de resolutie van collega De Batselier steunen.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik wil er enkel nog aan toevoegen dat uw verzoek tot verdaging mij enigszins verbaast. Inderdaad, moest deze Raad bedoelde resolutie goedkeuren, betekent dat voor u een goede ruggesteun voor uw gesprek met de centrale overheid. **(Applaus bij Agalev, SP en W)**

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik geloof dat mijn collega's fractieleiders in het Bureau weten dat ik niet enthousiast was hier vandaag een voorafgaandelijk debat te houden over de invloed van het Spaarplan.

De heer F. Willockx : U zou beschaamd moeten zijn !

De heer A. Denys : De reden hiervoor is niet dat wij ons ten gronde niet publiek willen uitspreken. Voorafgaandelijk kan ik stellen dat wij morgen, tijdens het begrotingsdebat, hierop uitgebreid zullen ingaan.

Wij vinden echter dat het verkeerd is van het meest belangrijk debat, hier in de Vlaamse Raad, met name het begrotingsdebat, gedeeltelijk te overlap-

pen en uit te hollen door voorafgaandelijk een dergelijk debat te organiseren.

De heer J. Van Elewyc : Helemaal niet !

De heer A. Denys : Het is duidelijk dat wij in geen geval onze Vlaamse Raad zullen herwaarderen met een overvloed aan debatten. **(Protest bij de W)** Ik geloof dat wij de gelegenheid zullen hebben...

De heer J. Van Elewyc : Herwaardering van de Raad door de beraadslaging te verdagen ?

De Voorzitter : Ik verzoek de leden van de Raad stilte in acht te nemen, ten einde de heer Denys te aanhoren.

De heer A. Denys : Het heeft mij verast vanwege de SP dat zij vandaag sterk aandringt op een voorafgaandelijk debat. Inderdaad, collega De Batselier stelde in zijn betoog dat het overleg niets te betekenen heeft en dat het in feite een bezigheidstherapie is. Welnu, dientengevolge vraag ik mij af waarover wij hier vandaag moeten debatteren. **(Protest bij de SP)**

Ik wens duidelijk te stellen dat het voor de toekomst belangrijk is dat wij de grote debatten de waarde geven die zij moeten hebben. Morgen zullen wij dan ook ten gronde, tijdens het debat over de middelen- en uitgavenbegroting, onze ideeën over deze aangelegenheid naar voren brengen.

Mijnheer de Voorzitter, wij steunen dan ook het voorstel van de Voorzitter van de Executieve en zullen bijgevolg de verdaging van de bespreking en de stemming over de resolutie steunen. **(Applaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, in verband met de vraag van de Executieve, wil ik het volgende zeggen. Ik meen dat wij er goed aan hebben gedaan om de twee belangrijke fracties van de oppositie deze namiddag de problematiek duidelijk te laten stellen. Wij hebben daarom een abnormale procedure gevolgd door een interpellatie te koppelen aan een voorstel van resolutie. Dit gebeurde

Verhaegen

doelbewust om twee politieke fracties terzelfder tijd een duidelijk standpunt te laten innemen in de Vlaamse Raad.

Nu kunnen wij amendementen indienen op een motie op basis van de verklaring van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Het voorstel van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve is correct : wij kunnen de gesprekken voortzetten na een gesprek tussen de Vlaamse Executieve en de nationale Regering.

De heer J. Van Elewyc : Dan hebben wij blijkbaar iets niet goed begrepen.

De heer G. Verhaege : De Voorzitter van de Vlaamse Executieve kent het standpunt van de Volksunie en de Vlaamse Socialisten. We kennen het standpunt van de Minister.

Mevrouw wN. Mae s : Wat is de waarde van een woord ?

De heer W. Seeuws : Wij zouden het standpunt van de CVP willen kennen.

De heer G. Verhaegen : Mijn fractie zal de vraag van de Voorzitter om deze discussie te verdagen, steunen. Ik ben het met hem eens. **(Applaus bij de meerderheid)**

De heer J. Van Elewyc : Mag ik u een vraag stellen, mijnheer Verhaegen ? U zegt dat deze vergadering was bedoeld om de SP- en Volksuniefractie de gelegenheid te geven hun standpunt uiteen te zetten.

Het Parlement — ook de Vlaamse Raad is een Parlement — is er niet om iemand toe te laten zijn standpunt uiteen te zetten maar is er vooral om uitspraken te krijgen over de stellingen die werden verdedigd.

De vraag van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve komt er eigenlijk op neer dat hier wordt ontkracht wat precies de bedoeling is van een parlementair debat. Een parlementair debat leidt naar een conclusie ; anders is het een soort academische zitting. Daar willen wij de Vlaamse Raad niet toe brengen.

De heer G. Verhaegen : Om deze vergadering geen academische zitting te

laten worden, vind ik het voorstel van de Voorzitter een zeer positieve bijdrage om het debat ruimer te maken.

De Voorzitter : De Voorzitter van de Vlaamse Executieve stelt voor om de bespreking en de stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Batselier te verdagen. Wij stemmen bij zitten en opstaan.

De leden die het voorstel van de Voorzitter van de Executieve steunen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve is aangenomen.

De bespreking van en de stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Batselier is bijgevolg verdaagd.

De Voorzitter : De heer Van Elewyc heeft het woord voor vijf minuten in het kader van de replieken bij de interpellatie van de heer Schiltz.

De heer J. Van Elewyc (op de tribune) : Het is duidelijk aan het rumoer te merken dat voor de leden van de meerderheid alles beslist is. Nu ze over de verdaging gestemd hebben, is voor hen het werk gedaan : men heeft geprobeerd dit Parlement monddood te maken.

Mijnheer de Voorzitter, ik merk op dat het uiteraard u toekomt om de zaal tot stilte te brengen. Ik wacht zo lang.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren van de Executieve, collega's, wij menen op de volgende wijze te moeten repliceren op het antwoord van de Voorzitter van de Executieve op de interpellatie van collega Schiltz.

Ten eerste, wij menen dat de CVP- en de PW-fracties er fout aan hebben gedaan het stilzwijgen te bewaren over de interpellatie van collega Schiltz. Collega De Batselier heeft wat de grond van de problematiek betreft al uiteengezet hoe de socialistische fractie deze problemen beoordeelt. De Voorzitter van de Executieve heeft in zijn antwoord, verwijzend naar de verklaringen van de Eerste Minister in de Senaat, gesteld dat meer autonomie voor Gemeenschap-

pen en Gewesten kan bijdragen tot een sanering van de Staat. De feiten, zoals ze zich nu voordoen, tonen volgens ons toch wel het tegenovergestelde aan.

Inderdaad, in het besparingsplan dat de Regering aan Kamer en Senaat heeft voorgelegd wordt, zoals collega De Batselier heeft aangetoond, op een eenzijdige wijze, zonder voorafgaande raadpleging en zonder dat de Regering het nodig heeft geoordeeld om overleg te plegen met Gewesten en Gemeenschappen, ingegrepen niet alleen in de financiering maar in feite ook in de bevoegdheden van Gewesten en Gemeenschappen. De heer De Batselier heeft duidelijk uiteengezet op welke terreinen er wordt ingegrepen in deze bevoegdheden.

Wij zijn het dus helemaal niet eens met uw uiteenzetting waar u zegt dat het overleg dat nu wordt aangekondigd zal moeten leiden tot een duidelijk afbakening. Wij geloven dat niet want u vertrekt met heel slechte kaarten. U vertrekt met slechte kaarten onder meer omdat wij sterk het gevoel hebben, dat trouwens wordt bevestigd door verklaringen in de pers, dat de Executieven van Gemeenschappen en Gewesten het onderling met mekaar ook niet eens zijn over de wijze waarop het probleem van de autonomie, van de bevoegdheden en vooral dat van de financiën moet worden aangepakt in dit Overlegcomité met de nationale Regering.

Wij zijn dus de overtuiging toegedaan dat u vanuit een bijzonder moeilijke positie vertrekt. De Regering heeft haar stelling ingenomen en de verklaring van de Eerste Minister in de Senaat moest natuurlijk worden afgelegd om een deel van de meerderheid te overhalen om te stemmen zoals de Regering wenste.

De belangrijke vraag die wij aan u willen stellen in het kader van deze interpellatie is de volgende : als **morgennamiddag** blijkt dat dit overleg niet het door u gewenste resultaat geeft binnen het hier door u geciteerde kader, houdt dit dan in dat u de leden van de Vlaamse Raad zal oproepen om daar waar zij kunnen in andere assemblées dan de Vlaamse Raad, de Vlaamse meerderheid te doen spelen en ervoor

Van Elewycck

te zorgen dat de achteruitstelling van Gewesten en Gemeenschappen niet kan doorgaan ?

Als u daarop nu een bevestigend antwoord wil geven dan geloven wij dat deze namiddag toch van bijzondere betekenis is geweest. Mocht dat bevestigend antwoord er niet komen dan is deze namiddag toch nog betekenisvol want dan weten wij precies hoe ruggegraatloos de Vlaamse Executieve zich tegenover de nationale Regering zal opstellen. **(Applaus bij de SP en bij de W)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer P. Peeters tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de dreigende en onaanvaardbare plannen tot vestiging van een centraal stort voor het huisvuil van alle gemeenten van Vlaams-Brabant in het bos van Aa te Zemst en over de dringende noodzaak een definitieve en voor het leefmilieu aanvaardbare oplossing uit te werken voor het huisvuilprobleem in Vlaams-Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Paul Peeters tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, over de dreigende en onaanvaardbare plannen tot vestiging van een centraal stort voor het huisvuil van alle gemeenten van Vlaams-Brabant in het bos van Aa te Zemst en over de dringende noodzaak een definitieve en voor het leefmilieu aanvaardbare oplossing uit te werken voor het huisvuilprobleem in Vlaams-Brabant.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer P. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de dreigende vestiging van een groot centraal stort voor het huisvuil van alle gemeenten

van Vlaams-Brabant door de Intercommunale Haviland in het bos van Aa te Zemst zorgt voor grote ongerustheid en protest bij de bevolking en de gemeentebesturen van Zemst en van de omliggende gemeenten.

Ten eerste druist deze vestiging in tegen het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, waarin het gebied van het bos van Aa werd vastgelegd als landschapelijk waardevol gebied.

Ten tweede zal dit stort zware en onherstelbare schade toebrengen aan het leefmilieu, onder meer door verslechtering van de grondwaterkwaliteit en door verkeershinder.

Ik vraag de Minister uitdrukkelijk :

1. af te zien van de plannen om het bos van Aa te gebruiken als centrale stortplaats voor Vlaams-Brabant ;

2. over te gaan tot het uitwerken van een allesomvattende en definitieve oplossing voor het probleem, in overleg met de betrokken gemeenten en overeenkomstig de voorstellen op lange termijn van OVAM.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, in het samenwerkingsgebied Halle-Vilvoorde bestaat er inderdaad dringende behoefte aan nieuwe verwijderingsmogelijkheden voor huishoudelijke afvalstoffen.

Na het openbaar onderzoek rond het ontwerpplan afvalstoffen, kan geconcludeerd worden dat naar de toekomst toe sterk de nadruk moet worden gelegd op de recyclage via de containerparken.

Voor het verwijderen van het niet recycleerbaar gedeelte bijvoorbeeld door verbranding, zijn er verschillende mogelijkheden waarvoor nog geen definitieve optie werd genomen.

Ongeacht de keuze inzake de verwijderingstechniek blijft er in bedoeld gebied behoefte aan stortcapaciteit bestaan.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer M. Decoster tot de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, over de erkenning van de Westhoek als prioritair gebied in het kader van de tewerkstellingsinitiatieven van het Europees Sociaal Fonds

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Decoster tot de heer Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, over de erkenning van de Westhoek als prioritair gebied in het kader van de tewerkstellingsinitiatieven van het Europees Sociaal Fonds.

De heer Decoster heeft het woord.

De heer M. Decoster (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, rond deze tijd worden door de Europese Commissie een aantal richtlijnen vastgelegd voor de periode 1987-1989.

Er zal onder andere worden beslist welke gebieden in aanmerking komen voor subsidies inzake tewerkstellingsinitiatieven vanwege het Europees Sociaal Fonds.

De kans bestaat dat net als in 1986 de Westhoek geen ESF-steun ontvangt.

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen welke stappen hij heeft ondernomen om de Westhoek als prioritair gebied te laten erkennen teneinde de ESF-steun te verkrijgen ?

De Voorzitter : De Minister van Externe Betrekkingen heeft het woord.

Minister P. Deprez (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vraag inzake de erkenning van de Westhoek als prioritair gebied in het kader van de tewerkstellingsinitiatieven van het Europees Sociaal Fonds (ESF) kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

Gezien de ernstige economische problemen van de Westhoek waarmee ik erg vertrouwd ben, heb ik van in het begin van mijn ministerambt de activiteiten van de Europese Economische Gemeenschap met betrekking tot deze regio van dichtbij gevolgd.

Deprez

Hierbij gaat mijn aandacht niet alleen uit naar het Europees Sociaal Fonds maar ook naar de andere financieringsinstrumenten van de EEG.

Wat het Europees Sociaal Fonds betreft, heeft de opname van de Westhoek in de lijst van de prioritaireregio's mijn grootste bekommernis genoten. Reeds op 8 januari van dit jaar richtte ik een schrijven aan de Minister van Economische Zaken waarin ik hem verzocht de nodige statistische gegevens op arrondissementeel niveau vóór 1 mei 1986 ter beschikking te stellen zoals gevraagd door de Europese Commissie.

De voorbereiding van de beslissing van de Commissie tot vaststelling van de richtsnoeren van het Europees Sociaal Fonds voor de periode 1987-1989 heb ik in alle fasen op de voet gevolgd. Hierbij heb ik niet alleen de technische documenten kritisch onderzocht maar bovendien, en vooral, politieke druk uitgeoefend om de Westhoek als prioritair gebied voor steun van het ESF te doen erkennen.

Zo heb ik op 11 april een dringende brief geschreven aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, in deze aangelegenheid bevoegd, met het dringend verzoek de Commissie te wijzen op de moeilijke politieke situatie die door het niet weerhouden van de Westhoek als prioritair gebied zou worden geschapen.

Tevens heeft mijn kabinet in de tweede helft van de maand april intens overleg gepleegd met zowel de directie van het Europees Sociaal Fonds als met het kabinet van de Belgische Commissaris om de imminente beslissing van de Commissie met betrekking tot de Westhoek af te wenden.

Niettemin al deze inspanningen heeft de Europese Commissie tot mijn grote spijt beslist in het kader van de richtsnoeren 1987-1989 de Westhoek uit te sluiten uit de lijst van de prioritaireregio's die als dusdanig steun kunnen ontvangen van het Europees Sociaal Fonds. Dit blijkt het gevolg te zijn van :

— enerzijds de reductie (van 63 tot

56,6 %), van het percentage actieve bevolking dat over de ganse — veruimde — EEG voor de definitie van de prioritaireregio's weerhouden wordt ;

— anderzijds het feit dat de jeugdwerkloosheid in de synthetische index die door de EEG wordt aangevend om deze regio's te definiëren zeer zwaar doorweegt ; inderdaad de index bevat voor 70 % werkloosheid en voor 30 % BIP, maar de 70 % wordt op zijn beurt onderverdeeld in 80 % jeugdwerkloosheid en 20 % werkloosheid van volwassenen ; de arrondissementen van de Westhoek vallen volgens deze algemeen geldende berekeningsmethoden uit de lijst van de prioritaireregio's omwille van hun relatief gunstige situatie inzake de jeugdwerkloosheid. Deze schommelt inderdaad rond het Vlaamse gemiddelde.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat voor de berekening van deze door de Commissie samengestelde index de meest recente statistieken worden gebruikt.

Nochtans is het fout te stellen dat de Westhoek niet meer van steun van het Europees Sociaal Fonds kan genieten ; inderdaad, specifieke acties ter bevordering van de integratie van gehandicapten, vrouwen en migranten in de arbeidsmarkt komen nog altijd voor medefinanciering door het Europees Sociaal Fonds in aanmerking.

Ten slotte en vooral wens ik er de nadruk op te leggen dat het ESF toepasselijk blijft op de Westhoek in het kader van het geïntegreerd programma waartoe een voorbereidende studie bij de Europese Commissie werd ingediend en waarvoor uit meerdere financieringsinstrumenten van de Gemeenschap bij stand wordt gevraagd. Dit werd nogmaals bevestigd bij brief van de Europese Commissie dd. 22 mei 1986.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik kan het geachte lid verzekeren dat de Westhoek op mijn steun kan rekenen voor een spoedige afhandeling van dit dossier.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter r. Dames en heren, er is een dringende vraag binnengekomen van de heer Van Elewyck tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur over de mediaraad.

Ik stel voor dit punt aan de agenda van vandaag toe te voegen.

Kan de Raad het hiermede eens zijn ?
(Instemming)

Aldus is besloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer P. Dewael Gemeenschapsminister van Cultuur, over de TV-bijdrage betreffende kernenergie in de Terloops-uitzending van 17 mei jongstleden

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer J. Gabriels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de TV-bijdrage betreffende kernenergie in de Terloops-uitzending van 17 mei jongstleden.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op zaterdag 17 mei jongstleden bracht de Terloops-redactie van de BRT-nieuwsdienst een bijdrage over kernenergie.

Via een soort telegeleid bezoek aan de kerncentrale moest de kijker worden overtuigd van de veiligheid van onze kerncentrales. Van enige kritische bedenkingen hierbij was er geen sprake. Dit op een ogenblik dat de ramp in Tsjernobyl de vragen bij deze energievorm des te belangrijker maakt.

Wat mag de bedoeling zijn van een dergelijke breed uitgesponnen reclameweboodschap en wat is de marge van objectiviteit waarbinnen de Terloops-redactie haar berichtgeving kan situeren ?

Gabriels

Ik had van de Minister willen vernemen of de Terloops-redactie dan niet onderworpen wordt aan de objectiviteitsregel die voor de BRT-nieuwsdienst geldt.

Vindt de Minister dat de bewuste bijdrage strookt met de zin voor objectiviteit die terecht van dit programma mag verwacht worden ?

Vindt de Minister dat het totaal ontbreken van een gewettigde kritische benadering niet duidt op een nalatigheid vanwege de redactie ?

De bevolking heeft recht op juiste en volledige informatie en dient niet gesust te worden met dergelijke gecamoufleerde reclameboodschappen.

De Voorzitter r. Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de bijdrage over de kerncentrale van Doel, uitgezonden in het programma „Terloops” op 17 mei 1986, was „geen reportage pro of contra kernenergie maar een sfeerbeeld van mensen die hun brood verdienen in een kerncentrale.” Met deze toch zeer duidelijke woorden werd het bedoelde item bij het publiek ingeleid.

Om het beoogde sfeerbeeld zo objectief mogelijk tot bij de kijker te brengen, heeft de reporter tijdens de gesprekken met de mensen van Doel een kritische houding aangenomen door te wijzen op een mogelijk falen van de apparatuur, naar de ongevallen in Harrisburg en Tsjernobyl, naar de angst voor kanker, enzovoort.

De benadering van een item verschilt natuurlijk naargelang van het programma waarin het wordt behandeld. Deze verscheidenheid in de aanpak en in de wijze van voorstelling betekent echter niet dat de objectiviteitsregel zou worden verwaarloosd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werking en financiering van de VZW VI-Anders

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Seeuws tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de werking en financiering van de VZW VI-Anders.

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuw (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, uit persberichten werpt zich de vraag op of u voor de werking en de financiering van de VZW VI-Anders een toezegging gedaan hebt inzake subsidiëring of enige andere vorm van overheidssteun. Graag zou ik van de Minister op de volgende vragen een antwoord bekomen.

1. Ondersteunt de Minister dit initiatief ?

2. Indien overheidssteun is toegezegd, vraag ik op welke wijze dit gebeurt en hoeveel deze steun bedraagt.

3. Indien geen toezegging is gedaan, wens ik te vernemen wie van de overheid de huidige werking van de VZW VI-Anders betaalt.

De Voorzitter r. Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat de Vlaamse Executieve in vergadering van 26 maart 1986 haar auspiciën heeft toegezegd aan dit initiatief.

Vooralsnog is geen overheidssteun in de vorm van enige toelage toegezegd.

De huidige werking van de VZW VI-Anders wordt niet betaald door overheidsdiensten die onder mijn bevoegdheid ressorteren. Wel verwijst ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 144 van de heer Beysen waarin ik meedeelde dat de Dienst ter bevordering van de culturele uitstraling van Brussel VZW, die ondergebracht is in een door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld gebouw 2 kantoren afstand aan de VZW VL-Anders.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eventuele opheffing van de bescherming van het plateau van Kastert te Riemst

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Gabriels tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eventuele opheffing van de bescherming van het plateau van Kastert te Riemst.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, uit persberichten blijkt dat de NV CBR een procedure heeft ingespannen tegen de Vlaamse Executieve in verband met de bescherming van het zeer waardevolle plateau van Kastert te Riemst.

Dit gebied werd in 1978 beschermd als landschap. Thans zou men overwegen om de bescherming van dit gebied op te heffen, volgens de voorstellen van de auditeur van de Raad van State wenst men op deze eis van opheffing van de bescherming in te gaan.

Argumenten daarbij zouden van die aard zijn dat men te weinig rekening heeft gehouden met elementen van financieel economische aard.

Daarom had ik graag van de Minister het volgende vernomen.

1. Heeft de NV CBR inderdaad bij de Raad van State een procedure ingespannen in verband met het verkrijgen van de opheffing van de bescherming van het gebied ?

2. Sinds wanneer werd deze procedure ingeleid ?

3. Welke argumenten en standpunten heeft de Minister in deze verdedigd ?

4. Is het juist dat de eis van de auditeur de opheffing van de bescherming van het betrokken gebied zal inhouden ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op zijn vragen, kan ik de heer Gabriels het volgende mededelen.

Door de Naamloze Vennootschap „Cimenteries CBR Cementbedrijven” werd op 20 april 1979 een verzoekschrift ingediend bij de Raad van State, strekkende tot vernietiging van het door de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden medeondertekend koninklijk besluit van 27 november 1978, houdende bescherming als landschap, van het plateau van Kastert te Riemst.

Het is de heer Gabriels ongetwijfeld bekend dat de in een zaak, aanhangig bij de Raad van State, uitgewisselde memories tussen partijen, alsmede het Auditoraatsverslag processtukken zijn, die omwille van het beginsel van de scheiding der machten, bezwaarlijk thans in dit halfroond kunnen commentariseerd worden. Zolang een individueel geschil aanhangig is bij een rechterlijke overheid — in casu de hoogste administratieve rechter — past het niet dat de wetgevende of uitvoerende macht zich op één of andere wijze mengen in de rechtstrijd, die voor deze rechter wordt gevoerd. De rechten en belangen van de rechtzoekende moeten immers gevrijwaard worden.

Wat ik de heer Gabriels wel kan mededelen is dat de openbare terechtzitting in deze zaak is doorgegaan op 17 april 1986, en dat thans de zaak in beraad werd gehouden. Allicht kan eerlang een arrest in deze zaak worden verwacht.

Het spreekt vanzelf dat ik aan de termen van dit arrest onmiddellijk uitvoering zal geven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Vandenbroucke tot de heer G. Geens, Voorzitter van de

Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de auspiciën van de Vlaamse Executieve aan een non-profit beurs georganiseerd door de VZW VL-Anders en de implicaties hiervan

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vandenbroucke tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de auspiciën van de Vlaamse Executieve aan een non-profit beurs georganiseerd door de VZW VI-Anders en de implicaties hiervan.

De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer F. Vandenbroucke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, van 12 tot 18 december organiseert de VZW VI-Anders een non-profit beurs te Brussel. Op de lanceringsdag van 16 april werd bekend gemaakt dat de Vlaamse Executieve besloten heeft haar auspiciën te verlenen aan dit initiatief.

Graag vernam ik het antwoord op de volgende vragen.

1. Wat houdt deze beslissing van de Vlaamse Executieve in en wat zijn de implicaties ervan voor de Vlaamse Executieve ?
2. Op welke wijze wordt op dit ogenblik het VI-Anders initiatief voorbereid door de Vlaamse Executieve ? Welke diensten zijn betrokken bij de interministeriële werkgroep die overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 maart 1986 werd samengesteld ?
3. De VZW VI-Anders verwacht een belangrijke pre-financiering van de Vlaamse Executieve. Hoeveel werd hier reeds uitgegeven ? Op welke begrotingspost wordt dit voorzien ?
4. De overheid zal met projecten kunnen deelnemen aan de beurs VI-Anders, mits het betalen van de kosten die gerekend worden op 4.000 frank per m². Welke deelname denkt de Vlaamse Executieve in globo te bekostigen op de beurs VI-Anders ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, door het verlenen van haar auspiciën heeft de Vlaamse Executieve haar waardering laten blijken voor het initiatief dat aangekondigd werd onder de naam VI-Anders en dat de aandacht wil vestigen op de ingrijpende veranderingen die zich in onze maatschappij voltrekken op de andere domeinen dan het technologische enerzijds en op de uiteenlopende wijzen waarop allerlei organisaties en instellingen daarop reageren anderzijds.

De Vlaamse Executieve houdt zich op dit ogenblik op geen enkele manier bezig met de voorbereiding van het VI-Anders initiatief. De interministeriële werkgroep die werd opgericht bij beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 26 maart 1986 is uitsluitend samengesteld uit kabinetsleden.

De Vlaamse Executieve heeft nog geen enkele beslissing getroffen over een eventuele pre-financiering van het VI-Anders gebeuren.

Over de deelname van de Vlaamse Executieve aan de beurs werd evenmin reeds een beslissing genomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Van Elewyck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-uitzendingen en het besparingsplan van de Regering

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Elewyck tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-uitzendingen en het besparingsplan van de Regering.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, „Aktueel”, een overigens gewaardeerd

Van Elewyck

programma van BRT-radio, besteed grote aandacht aan het besparingsplan van de Regering.

In afzonderlijke uitzendingen kregen vele Ministers de kans hun voorgenomen maatregelen toe te lichten, zonder dat de gelegenheid geboden werd op een ernstig wederwoord.

Wanneer zal de BRT, in het kader van haar objectiviteitsverplichting, aan woordvoerders van de oppositie de gelegenheid bieden hun kritiek op elk onderdeel van het spaarplan te formuleren ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het is een algemeen aanvaard principe dat objectiviteit en evenwicht in de berichtgeving over een zekere periode gemeten moeten worden. Niet alles kan op hetzelfde moment aan bod komen.

Het is gebruikelijk binnen een redelijke tijdspanne alle aspecten van een probleem en alle gezichtspunten te belichten. Dit principe geldt niet alleen bij de BRT, maar ook in andere omroepen, zoals bij de BBC.

In het concrete geval, waarop de vraagsteller doelt is het radiomagazine „Aktueel” ervan uitgegaan dat het publiek vóór alles zo omstandig en zo concreet mogelijk geïnformeerd dient te worden over de inhoud van de verschillende hoofdstukken van het besparingsplan van de Regering, om daarna met een goede kennis van zaken het politiek debat daaromtrent te volgen.

Op die manier werd gepoogd, door aanwending van verschillende journalistieke en radiofonische middelen, de luisteraars een behoorlijk inzicht te verschaffen in de actualiteit. Als de behandelde materie ingewikkeld en uitgebreid is, wat van het besparingsplan van de Regering zeker gezegd mag worden, spreidt het magazine zijn opdracht over een aantal uitzendingen.

Vanuit deze gedachtengang werden in een eerste fase Ministers uitgenodigd

om op vragen van journalisten en luisteraars te antwoorden. Daarna komt de oppositie aan het woord naar aanleiding van persconferenties en mogelijk andere reacties waarmee zij haar visie op het Regeringsplan verduidelijkt. De oppositie wordt dus wel degelijk bij het debat betrokken.

Zodoende komt bij de toelichting van het Regeringsplan een over het geheel van de uitzendingen en in de tijd gespreide objectiviteit tot stand, die het publiek in de gelegenheid stelt zich ter zake een gefundeerd oordeel te vormen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, en de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over kabinetsmedewerkers op willige basis ter beschikking gesteld door particuliere instellingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanvelthoven tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, en de heer Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over kabinetsmedewerkers op willige basis ter beschikking gesteld door particuliere instellingen.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik verneem dat op het Kabinet van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid twee personeelsleden werkzaam zijn, op een willige manier ter beschikking gesteld door het VEV en Fabrimetal, terwijl op het Kabinet van de Gemeenschapsminister

van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening een kabinetsmedewerker aanwezig is, op een willige basis ter beschikking gesteld door de Vereniging van Elektriciteitsbedrijven van België.

In dit verband vernam ik graag :

1. of dergelijke praktijk tot stand kwam op initiatief van de leden van de Executieve of van de betrokken particuliere instellingen ;

2. of de Voorzitter op de hoogte is van het feit dat de Eerste Minister, hierover ondervraagd in de Kamer, verklaard heeft niet akkoord te kunnen gaan met dergelijke praktijken ;

3. of de Executieve van oordeel is dat dergelijke medewerkers, op een willige basis ter beschikking gesteld, op objectieve wijze adviezen kunnen verstrekken inzake aangelegenheden uit hun specialisatiesector en meer in het bijzonder betreffende concrete dossiers, die de leden van hun verenigingen treffen.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat op mijn Kabinet inderdaad twee medewerkers werkzaam zijn, die op mijn verzoek op willige basis ter beschikking werden gesteld door respectievelijk het VEV en Fabrimetal.

Ik ben vanzelfsprekend op de hoogte van het feit dat Premier Martens omtrent de samenstelling van ministeriële kabinetten in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ondervraagd en dat hij hierover bepaalde uitspraken heeft gedaan. Tot nader order wordt de Vlaamse Executieve echter niet gebonden door verklaringen van de Eerste Minister van de nationale Regering.

Het opnemen van medewerkers uit de privé-sector in de Kabinetten van de leden van de Vlaamse Executieve wordt niet uitgesloten door het Besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de samenstelling en de werking van de Kabinetten van de Gemeenschapsministers, dat dateert van

Geens

11 december 1985. Meer bepaald artikel 7 van dit besluit voorziet deze mogelijkheid.

Ik ben overigens van mening dat het in onze overlegeconomie perfect verantwoord is dat een Minister zich van advies laat dienen door mensen uit die kringen waarmee hij, in het kader van zijn beleid, overleg pleegt.

Ongeacht de adviezen die door mijn diverse medewerkers worden verstrekt, ben ik het uiteindelijk zelf die de verantwoordelijkheid draag voor de beslissingen die ik neem, het weze in zaken van algemeen belang of in concrete dossiers.

Bovendien wens ik erop te wijzen dat het door het geachte lid gestelde probleem van advisering in de specialisatiesector waaruit de bedoelde medewerkers afkomstig zijn, zich niet stelt. Inderdaad, enerzijds is het VEV een intersectoriële organisatie, anderzijds behandelt de door Fabrimetal ter beschikking gestelde medewerker op mijn kabinet geen dossiers uit de betrokken sector.

De Voorzitter : Minister Pede heeft het woord.

Minister J. Pede (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het blijft een goede traditie te zijn om bij de samenstelling van een ministerieel kabinet degelijke en in de materie onderlegde medewerkers te zoeken die vanuit hun specialisatiesector en meer in het bijzonder betreffende concrete dossiers de Minister kunnen voorlichten en adviseren. Ik heb deze traditie overgenomen en heb voor het complexe probleem der intercommunales een medewerker uit de Vereniging van Elektriciteitsbedrijven van België aangetrokken.

Ik heb vastgesteld dat hij mij op objectieve en correcte manier inlicht over de dossiers die hem worden toevertrouwd.

Indien dit niet het geval zou zijn — maar dat geldt ten aanzien van alle kabinetmedewerkers — zal ik mijn verantwoordelijkheid opnemen.

Daar het tweede deel van uw vraag al-

leen is gericht tot de Voorzitter van de Executieve meende ik daarop geen antwoord te moeten verstrekken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over mogelijke steun aan de beurs VI-Anders

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Vogels tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over mogelijke steun aan de beurs VI-Anders.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, na de grote opening van de andere beurs VI-Anders is het opnieuw stil geworden rond dit gebeuren. Een aantal vragen blijven echter onopgelost, vooral wat de steun van de Vlaamse Regering aan het hele opzet betreft, tast men nog in het duister.

In een verdere poging om meer klaarheid te scheppen in deze zaak zou ik mevrouw de Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Verleent u via de u ter beschikking gestelde middelen, in het kader van uw opdracht als Gemeenschapsminister voor Gezin en Welzijn, steun aan dit initiatief, hetzij financieel via één van de posten van uw begroting, hetzij niet-financieel door bij voorbeeld detachering van iemand van uw kabinetmedewerkers voor de organisatie van de beurs ?

2. Alhoewel de beurs in theorie de ruimste bedoelingen had, dreigt ze door haar prestigieus opzet, onder andere de grootschaligheid, de zeer hoge kostprijs voor de huur van tentoonstellingsruimten, enkel beter gesitueerde projecten te zullen aantrekken. Is het in dit licht volgens u nog zinvol dit initiatief verder te onder-

steunen vanuit de welzijnshoek ? Precies de kleinere nieuwere, maar gewoonlijk ook minder gefortuneerde organisaties, zullen op deze beurs afwezig blijven. Een beeld geven van de Vlaamse welzijnssector zonder deze organisaties zou een vals beeld en dus eigenlijk geen beeld geven.

3. Is het trouwens niet ongepast in een tijd dat de noden op welzijnsvlak alsmear groter worden en de middelen alsmear kleiner, energie en financiering te steken in een dergelijk prestigieus en niet-productief project ?

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op de vragen van mevrouw Vogels deel ik haar mede dat ikzelf via mijn budget geen steun aan VI-Anders verleen, noch via een detachering van kabinetmedewerkers.

Vaak werd een initiatief tot bredere bekendmaking van de non-profit sectoren door verschillende instanties als wenselijk geacht. Het komt diegenen toe die tot participatie aangezet worden te oordelen of opzet en werkwijze hun interesse verdienen.

Wanneer een dergelijke beurs goed geconcipieerd is zou ik mij kunnen voorstellen dat zij op diverse vlakken van invloed kan zijn.

Ik vermeld bijvoorbeeld de beeldvorming van het welzijnswerk dat voor velen van onze medeburgers nog gereduceerd is tot een loutere zaak van good-will en liefdadigheid. Verder de nadruk op professionele deskundigheid, met noodzaak van eigen opleiding en voortgezette vorming, zoals dit het geval is bij vele andere disciplines. En, niet in het minst, het besef dat de gemeenschap evengoed in deze sector als in andere domeinen van het maatschappelijk leven belangrijke bedragen moet besteden voor de opvang van een veelheid van situaties waardoor brede groepen van mensen binnen onze samenleving naar marginaliteit of andere negatieve leefvormen gedreven worden.

Ik deel echter de bekommernis van het geachte lid dat, bij een dergelijk

Steyaert

gebeuren, een kans tot deelname van alle waardevolle initiatieven zou gewaarborgd worden, ook van deze voor wie financiële aspecten een zware rem vormen.

Over mijn overtuiging dat aan deze zorg aandacht moet besteed worden, werden de initiatiefnemers meermaals geïnformeerd. Naar verluidt ligt het in hun bedoeling hier een oplossing voor te zoeken.

Overigens is het aan dit privé-initiatief te bewijzen dat het in zijn opzet kan slagen om voor een „ander” aspect van het Vlaams dynamisme aandacht en interesse op te roepen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. Van Elewyck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de Mediaraad

De Voorzitte r Aan de orde is de dringende vraag van de heer Van Elewyck tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de Mediaraad.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn-

heer de Minister, collega's, de Mediaraad werd bij decreet van 2 mei 1985 opgericht.

Kan de Minister nu de samenstelling van deze Raad mededelen ?

Wanneer wordt de Mediaraad geïnstalleerd ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik moet de heer Van Elewyck mededelen dat de oprichting van de Mediaraad wordt vertraagd door het feit dat nog niet alle verenigingen die bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 uitgenodigd werden kandidaten voor te dragen, zich hebben gehouden aan de verplichting om „per kandidaat waarop de vereniging recht heeft drie personen voor te dragen, waarbij slechts 2 van hetzelfde geslacht mogen zijn”, zoals bepaald in artikel 2 van bedoeld Besluit.

Dit artikel is het gevolg van artikel 7, laatste lid van het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad dat luidt : „Niet meer dan tweederde van de leden van de Mediaraad mag van hetzelfde geslacht zijn”.

Bij verschillende gelegenheden hebben mijn voorganger en ikzelf de organisaties die geen voordracht hebben ingediend conform artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 aangemaand zich in orde te stellen. Vooralnog zijn er nog 3 verenigingen die dat niet hebben gedaan.

Ik heb deze verenigingen nogmaals

aangemaand. Bij gebreke aan een antwoord overweeg ik de Vlaamse Executieve voor te stellen de Mediaraad op te richten zonder vertegenwoordigers van bedoelde verenigingen. Dit vergt dan wel een wijziging van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitte r Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen dinsdag 17, woensdag 18, donderdag 19 en vrijdag 20 juni telkens om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om het begrotingsdebat te houden en te besluiten met de hoofdelijke stemmingen.

De aan de begroting toegevoegde interpellaties worden uiteengezet de dag waarop de betrokken begrotingsmaterie wordt behandeld.

Is de Raad het daarmee eens ? (**Instemming**)

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 16.20 uur.
